

V49 123170

การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นางพรรณณี กาสังข์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
ร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย : นางพรรณิ กาสังข์

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิห ติเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ตนิตา ดวงวิไล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบ
มุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย : นางพรรณณี กาสังข์

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง

ปีการศึกษา : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80/(2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก (3) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกและ (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 10 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาจำนวน 10 แผน แบบทดสอบความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียน จำนวน 15 ข้อ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบสมมุติฐาน ใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.80/87.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก มีค่าเท่ากับ 0.7700 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.00 3) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานหลังเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การอ่านและเขียนพื้นฐานภาษาไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, appearing to be the name of the Dean, is written over a horizontal line.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Development of Basic Word Reading and Writing Skills through Concentrated Language Encounter Approach Together with Drills for 2nd Grade Students

Author : Ms.Pannee Kasung

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Associate Professor Dr. Prasopsuk Rittidet
Assistant Professor Dr. Poosit Boontongtherng

Year : 2017

ABSTRACT

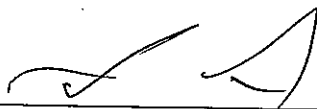
The objectives of this research were to 1) develop the learning activity organization for Thai basic word reading and writing using the Concentrated Language Encounter approach together with drills for the 2nd grade students to meet the 80/80 efficiency criterion (E_1/E_2), 2) study the effectiveness index of the learning activity organization for Thai basic word reading and writing using the Concentrated Language Encounter approach together with drills, 3) compare the Thai basic word reading and writing ability of the students, before and after learning using the Concentrated Language Encounter approach together with drills, and 4) study the students' satisfaction with the learning activity organization for Thai basic word reading and writing using the Concentrated Language Encounter approach together with drills in the Thai learning strand. The target group comprised 1 group of 19 2nd grade students in Bansawongnongpailom School, Khon Kaen Office of Primary Education Service Area 3 in the 2nd semester of the academic year 2015. The research instruments consisted of: 1. 10 Thai basic word reading and writing drills, 2. 16 Concentrated Language Encounter learning organization plans, 3. a basic word reading and writing test containing 30 questions, and 4. a satisfaction questionnaire containing 15 questions. The statistics employed in the analysis of data were percentage, the mean and standard deviation, and t-test (dependent samples) for hypothesis testing.

The results were as follows : 1) The efficiency of learning activity organization for Thai basic word reading and writing using the Concentrated Language Encounter

approach together with drills for the 2nd grade was 85.80/87.75, higher than the 80/80 specified criterion. 2) The learning activity organization for Thai basic word reading and writing using the Concentrated Language Encounter approach together with drills had the effectiveness of 0.7700. 3) The students' Thai basic word reading and writing ability after learning using the Concentrated Language Encounter approach together with drills was higher than before learning with statistical significance at the level of .01. 4) The students' satisfaction with the learning organization for Thai basic word reading and writing using the Concentrated Language Encounter approach together with drills in the Thai learning strand, on the whole, was in the high level, having the mean of 2.56 When considered by aspect, it was found that the aspect of the content was in the high level, having the mean of 2.56 the aspect of instructional activities was in the high level, having the average of 2.59 the aspect of instructional media and equipment was in the moderate level, having the mean of 2.47 and the aspect of measurement and evaluation was in the high level, having the mean of 2.56

Keywords : Reading development Basic word writing Language Drill.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ประธานกรรมการผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ดร.ดนิตา ดวงวิไล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ เสนอแนะ และตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องของงานวิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยมีความประทับใจและซาบซึ้งในความเมตตาของท่าน จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ดร.ชัชวาล อารามภักดิ์ ดร.ฉลาด เสริมปัญญา นางทัศนีย์ แสงเจริญ นางอรอุมา สุวรรณหงส์ นางสาวธรีญา ชัยธงรัตน์ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ของการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของเครื่องมือสำหรับการวิจัยใน ครั้งนี้จนทำให้ผู้วิจัยได้เครื่องมือที่มีคุณภาพใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณคณะคุณครูโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 เป็นอย่างสูงที่กรุณาอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยได้ ทำการวิจัยและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง จนทำให้การวิจัยสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบคุณ คุณพ่อปุ่น อินตา คุณแม่ทองยูน อินตา เป็นอย่างสูงที่ให้ชีวิตและปัญญา แก่ผู้วิจัย ตลอดจนนายบุญถิ่น กาสังข์ นางสาวจุฑามณี กาสังข์ เด็กหญิงกิตติ์สิรินทร์ กาสังข์ ญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาแก่คุณบิดรมารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ชีวิตและปัญญาแก่ ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนตราบเท่าทุกวันนี้

นางพรรณณี กาสังข์

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
Abstract	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	8
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
2.2 ทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย.....	16
2.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	32
2.4 แบบฝึก.....	38
2.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	43
2.6 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล	45
2.7 ความพึงพอใจ	49
2.8 บริบทโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม.....	53
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย	59

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	61
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	69
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย	82
5.3 สรุปผลการวิจัย	82
5.3 อภิปรายผล.....	83
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัย.....	96
ภาคผนวก ข แบบประเมินความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ .	109
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	118
ภาคผนวก ง แบบประเมินความพึงพอใจ	127
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	132
ประวัติผู้วิจัย	140

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ตารางมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	13
2.2	ตารางมาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	14
2.3	มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	15
3.1	ตารางวิเคราะห์จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	62
3.2	ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน	66
4.1	ตารางแสดงคะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียน ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละจากแบบฝึกแต่ละชุด.....	76
4.2	ตารางผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย.....	78
4.3	ตารางการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย	79
4.4	ตารางการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน	79
4.5	ตารางผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน	80
ข.1	ตารางผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียน คำพื้นฐานภาษาไทย	112
ข.2	ตารางผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกการอ่านและเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	116
ค.1	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน	119

ตารางที่	หน้า
ค.2 ค่าความยาก(p)และอำนาจจำแนกรายข้อ(R)ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	121
ค.3 ค่าอำนาจจำแนก.....	123
ง.1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนคำพื้นฐาน	130

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงลำดับชั้นการสอน	33
2.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	59

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 24 กำหนดการจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, น. 5)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนานักเรียนให้เกิดความสมดุลโดยคำนึงถึงหลักการพัฒนาสมองและพหุปัญญาจึงกำหนดให้นักเรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ประกอบด้วยภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยีและ ภาษาต่างประเทศ ทั้ง 8 กลุ่มสาระนี้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานรวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกซึ่งทั้งการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใดกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะพื้นฐานแห่งการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมี 5 สาระคือ 1) สาระการอ่าน 2) การเขียน 3) การฟังการดูการพูด 4) หลักการใช้ภาษา 5) วรรณคดีและวรรณกรรมโดยเน้นความรู้ด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมการจัดหลักสูตรวิชาภาษาไทยจะต้องนำมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นพัฒนาเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ คือ 1) สาระการอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) หลักการใช้ภาษา 5) วรรณคดีและวรรณกรรม โดยเน้นความรู้ด้านทักษะ

กระบวนการและด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม การจัดหลักสูตรวิชาภาษาไทยจะต้องนำมาตราฐาน การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นพัฒนาเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาตามสาระการเรียนรู้ ทั้ง 5 สาระโดยจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นเพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดซึ่งสามารถจัดการเรียนรู้ได้สนองความต้องการของนักเรียนชุมชนและ ท้องถิ่นนักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนของตนได้มากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-2) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทย เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 37)

ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการ สอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะ ของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้อง เรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิด มาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, น. 80)

จากการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในปัจจุบันจะประสบปัญหาทั้ง ทักษะการอ่านและการเขียน ดังจะพบเห็นได้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีมักจะอ่านคำไม่ได้ เขียนคำไม่ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยคะแนนเฉลี่ยค่อนข้าง ต่ำ ซึ่งทักษะที่มีปัญหาได้แก่ทักษะการอ่านและการเขียนที่สัมพันธ์กัน และจำเป็นอย่างมากในการ ดำรงชีวิตของคนไทยในยุคปัจจุบันเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ซึ่งจะทำให้คนไทย เป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะการอ่านและการเขียนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา (สุรพล คำมณีจันทร์, 2545, น. 12)

กรมวิชาการ (2545, น. 1) ได้กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและเป็น แนวทางแก้ไขปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกทักษะเป็น องค์ประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา ทำให้เด็กเกิดความแม่นยำคล่องแคล่วในแต่ละทักษะและ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้

ปัญหาการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะ อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะเป็นแรงเสริมช่วยแก้ปัญหาและเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงกระบวนการเรียนการ สอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา ทำให้เด็ก เกิดความแม่นยำคล่องแคล่วในแต่ละทักษะและสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทาง

ภาษาของนักเรียนได้ นอกจากนี้ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 131) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญ ของแบบฝึกว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง เพราะการให้นักเรียน ทำแบบฝึกหลายๆจะช่วย ให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้ เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น การฝึกทำบ่อยๆย่อมทำให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญ สามารถ จดจำเรื่องราวต่างๆได้อย่างคงทนอีกด้วย ซึ่งมนตรีรา ภักดีณรงค์ (2540, น. 96) กล่าวว่า นักเรียนที่ เรียนรู้ด้วยแบบฝึกต่างๆ มีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดี เพราะนักเรียนได้ฝึกทำบ่อยๆ ได้ลงมือ กระทำเอง จึงทำให้เกิดความสนุกสนาน ในการทำแบบฝึกทักษะ มีนักวิชาการหลายท่านได้ค้นพบ วิธีการสอนภาษาไทย โดยได้พยายามหาวิธี โดยปรับปรุงวิธีการสอนภาษาไทยที่จะทำให้นักเรียน ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาธรรมชาติ โดยเน้นที่ความเข้าใจ ความหมายและความคิดรวบยอด ทางภาษาก่อนจะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มีโอกาส แสดงออก และมีความสุขสนุกสนานจากกิจกรรม ซึ่งการสอนแบบนี้เรียกว่า การสอนภาษาไทยแบบมุ่ง ประสพการณ์ ใช้ชื่อย่อว่า มปก. (Concentrated Language Encounters) ได้รับการปรับปรุงและ พัฒนาโดย (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2535, น. 5) จึงได้นำวิธีการสอนนี้ มาพัฒนาการสอน

จากการรายงาน การประเมินศักยภาพการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 ปรากฏว่ามีผลดังนี้ ปี การศึกษา 2557 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อ่านไม่ออก คิดเป็นร้อยละ 31.81 เขียนไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 13.63 การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ อย่างน้อยตามบัญชีคำพื้นฐาน จำนวน 800 คำ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3) จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องหารูปแบบ และวิธีการให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกคำพื้นฐานที่ใช้เรียน ใน ภาคเรียนที่ 2 จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 400 คำ มาทดสอบการอ่านและการเขียน หลังเรียนจากที่เรียนในแต่ละ เรื่อง เพื่อประเมินความสามารถทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน นำผลการอ่านและ การเขียน โดยเรียงลำดับคำที่มีปัญหามากไปหาคำที่มีปัญหาน้อย เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาการอ่านและ การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีหลายสาเหตุ ปัญหาการขาด สื่อการเรียนการสอน วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน ไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน และ การเขียนได้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีแก้ปัญหามาพัฒนาการเรียนของ นักเรียน ปรับปรุงวิธีการสอน

การสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) เป็นการ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้แสดงออกและมีความสุขจากกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การรักการอ่านการสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษาเป็นการสอนที่มี

ความต่อเนื่อง 5 ขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ ขั้นที่ 5 กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งจะเน้นนักเรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาด้านต่างๆ จนเกิดความแม่นยำ กิจกรรมครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้า จะเน้นให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาด้านต่างๆ การจัดลำดับจุดประสงค์ในการฝึกทักษะทางภาษา จึงควรจัดตามประสบการณ์ของความเข้าใจเรื่องราว เข้าใจคำต่างๆแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไปตามจุดประสงค์ ดังนี้ 1) จำคำได้ 2) อ่านคำได้ 3) เขียนคำได้ 4) นำคำมาแต่งประโยคปากเปล่าได้ 5) อ่านและเขียนประโยคที่แต่งได้ 6) แจกลูกและประสมคำได้ 7) นำคำใหม่มาแต่งประโยคปากเปล่าได้ 8) สามารถอ่านและเขียนประโยคใหม่ได้ 9) สามารถเล่าเรื่องได้ 10) สามารถเล่าเรื่องหรือบอกรายละเอียดจากสิ่งที่อ่าน ที่ฟังและพบเห็นในชีวิตประจำวันได้ 11) นักเรียนพูดโต้ตอบและสนทนาเรื่องต่างๆจากสิ่งที่อ่านและฟังได้ 12) นักเรียนเขียนเรื่องสั้นได้ การประเมินผลโดยการสังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมทางภาษาในแต่ละกิจกรรมได้ (เสาวลักษณ์ รัตนาวิรัช, 2535, น. 5)

สรุปปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน มีอยู่ 3 อย่าง คือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวครูปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องจัดหาสื่อเพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวจึงได้ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหา พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก จะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 80/80

1.2.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ร่วมกับแบบฝึก

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ร่วมกับแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 19 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการจัดการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาร่วมกับแบบฝึก

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถ การอ่าน การเขียนคำพื้นฐาน และความพึงพอใจ

1.4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1.4.4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ใช้หลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 มาตรฐานที่ 4.1 สาระการเรียนรู้หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ใช้คำพื้นฐานในบทเรียนจากหนังสือแบบเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คัดคำมาโดยการให้นักเรียนอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ที่กำหนดให้ในแต่ละบท ก่อนเรียนและระหว่างเรียน คำที่นักเรียนอ่านและเขียนไม่ได้ จำนวน 40 คำ จึงนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานจำนวน 10 ชุด

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้มีทักษะการอ่านและการเขียน คำพื้นฐานที่อ่านและเขียนไม่ได้ โดยการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

“ทักษะการอ่าน” หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่นักเรียน ได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำ อ่านประโยค โดยการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน

“ทักษะการเขียน” หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถ ในการเขียนคำ เขียนสะกดคำ เขียนเรียบเรียงคำ เป็นประโยคต่างๆ รวมทั้งเรียนรู้มารยาทในการเขียนโดยการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ชุดที่ 1 ถึง ชุดที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

“คำพื้นฐาน” หมายถึง คำใช้สำหรับการอ่านและการเขียน จากหนังสือแบบเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คัดจากคำที่มีปัญหา การอ่านและการเขียนจำนวน ได้แก่ คำพื้นฐาน จำนวน 40 คำ คือ กระเป่า คุณครู โรงเรียน รับประทานอาหาร โต สารภาพ ลักขโมย วังราว ตำรวจ ยาย ตะกร้า หมาก โรงอาหาร คนร้าย อบรม สถานีตำรวจ อาศัย กรุงเทพมหานคร กฎหมาย อาหาร พิษไข้ ซื่อสัตย์ สงสาร ปัจจุบัน กลับใจ เสียใจ ลำบาก ยากจน ฐานะ เหม็น เตือดร้อน เด็กดี กลิ่น สำนึก ยืน ความผิด นิสัย ลูก ريب แม่ ใจ

“แบบฝึก” หมายถึง เอกสารชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับใช้จัดกิจกรรมการสอนการอ่าน การเขียน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีความรู้ความสามารถทางการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น

“การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา” หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นการสอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ และ ขั้นที่ 5 กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา เพื่อเข้าใจระบบของตัวสะกดเสียงและไวยากรณ์โดยการนำตัวอย่างคำหรือประโยคจากหนังสือเล่มใหญ่มาใช้ในการฝึกกิจกรรมทางภาษา จำเป็นต้องใช้เวลาในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง การจัดลำดับจุดประสงค์ในการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ด้วยแบบฝึกและแบบทดสอบย่อย แต่ละชุด 10 แผ่น 10 ชุด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

“ดัชนีประสิทธิผล” หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกชอบ สนุกสนานของนักเรียนที่มีความเข้าใจต่อการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ร่วมกับแบบฝึก การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ทำให้ผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1.6.1 ครูได้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนในวิชาอื่นและชั้นอื่นต่อไป

1.6.2 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ร่วมกับแบบฝึก สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้ทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น

1.6.3 โรงเรียนมีสารสนเทศการอ่านและการเขียนนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. สารະการเรีัยรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
3. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
4. แบบฝึก
5. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล
7. ความพึงพอใจ
8. บริบทโรงเรียนบ้านสวนหนองไผ่ล้อม
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 สารະการเรีัยรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 2-12)

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

2.1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษา สำหรับ การศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับนักเรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

2.1.4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารที่มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.1.4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

2.1.5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.5.3 มีวินัย

2.1.5.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.5.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.5.7 รักความเป็นไทย

2.1.5.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนานักเรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้นักเรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพนักเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างไร เมื่อจบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษา ทั้งระบบเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไรจะสอนอย่างไร และ ประเมินอย่างไรรวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามที่ มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

2.1.7 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัด

สินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 5 สาระ ดังนี้ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การพูด และการดู สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม และนำมาจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐาน การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละสาระ เพื่อใช้เป็น จุดมุ่งหมาย ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.1.8 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความ รู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.9 ตัวชี้วัด สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 2.1

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. 1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
ป.2	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน 4. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 5. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน 6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	<p>การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	<p>มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

สาระที่ 2 การเขียน

ตารางที่ 2.2

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	- การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	- การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	3. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	- การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ
	4. มีมารยาทในการเขียน	<p>- มารยาทในการเขียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตารางที่ 2.3

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ - เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตาม มาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน - คำที่มี รร - ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	- การแต่งประโยค - การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ
	4. บอกลักษณะคำคล้องจอง	- คำคล้องจอง
	5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้ใช้ตัวชี้วัดและสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เกี่ยวกับการอ่าน และการเขียน สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 4 หลักภาษาและการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ในระดับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นการกำหนดเนื้อหาของงานวิจัยครั้งนี้

2.1.10 คุณภาพนักเรียน

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถปฏิบัติสิ่งต่อไปนี้ได้

2.1.10.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2.1.10.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

2.1.10.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

2.1.10.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2.1.10.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 3)

2.2 ทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการดำรงชีวิตมนุษย์ ในชีวิตประจำวัน มนุษย์ต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจ และสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

2.2.1 ทักษะการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น. 1364) ได้กำหนดความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง ออกเสียงตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ ความหมายการอ่าน นักการศึกษาได้นิยามถึงความหมายของการอ่านได้ ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์ หรือเขียนขึ้นมา

นภดล จันทร์เพ็ญ (2542, น. 74) การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างยิ่งโดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านมากมาย การอ่านช่วยให้เราสามารถหาความรู้ ความบันเทิง สร้างเสริมประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต ทั้งการศึกษา อาชีพการงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

รัฐจิต แก้วจำปา (2544, น. 10) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การรับสารโดยมีหนังสือเป็นสื่อ ซึ่งผู้รับสารจะต้องคิดพิจารณาทำความเข้าใจสารตามตัวหนังสือที่ผู้สื่อเขียนไว้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

มิตรถาวร คำภูษา (2545, น. 18) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ และเครื่องสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตา โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

สนิท สัตโยภาส (2545, น. 92) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดจากนั้นจึงนำความรู้ ความคิด หรือสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ เมื่อถึงเวลาอันควร

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านในลักษณะของกระบวนการแล้วให้คำจำกัดความว่า เป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารซึ่งผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

กรมวิชาการ (2546, น. 7) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้ การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียน เขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 46) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้และการแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ที่สื่อความหมายต่างๆ มาเป็นความคิด ความรู้ และความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำความจากสารนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 118-121) อธิบายว่า การอ่านมีหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไรโดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วนดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก

3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง ออกเสียงตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่อ่านออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่เขียนให้มีความหมายตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สามารถสรุปความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวได้ และสามารถบอกความหมายได้ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อ

2.2.1.1 ความสำคัญของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านอธิบายถึงความสำคัญของการอ่านในชั้นประถมศึกษา ดังนี้

วรรณี โสมประยูร (2544, น. 121) กล่าวว่า โดยทั่วไป อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่ 2 อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญสองประการนี้ย่อมจะได้รับประโยชน์

อย่างเต็มที่จากหนังสือนั้นตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ อย่างไรก็ตามมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพ ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ นักเรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามความต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นรวมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆในสังคม

3. การอ่านสามารถทำให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่นิยมของสังคม ช่วยให้ให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูด ปราศรัย การบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิด นับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เกิดความเพลิดเพลิน และสนุกสนาน ได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

2.2.1.2 วิธีการสอนอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542, น. 32) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยแบบยึดนักเรียนเป็นสำคัญบทเรียนในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยในบทหนึ่ง ๆ จะจัดแนวการสอนเหมือนกันทุกบทตามลำดับดังนี้

1. การสอนอ่านในใจ
2. การอ่านออกเสียง
3. การใช้ภาษาและหลักภาษา
4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. พัฒนาทักษะทางภาษา

6. การอ่านบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรอง อ่านเสริมบทเรียนหรือการสอนซ่อมเสริม

2.2.1.3 คู่มือสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย

กรมวิชาการ (2546, น. 135-137) ได้กล่าวถึง วิธีที่ควรใช้ในการสอนอ่าน มีดังนี้

1. วิธีสอนแบบมาตรฐาน วิธีนี้จะยึดหลักที่ว่า การสอน ความหมายในชีวิตประจำวันนั้น จะสื่อสารกันเป็นคำและประโยคดังนั้นการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการใช้ภาษา ก็คือการสอนให้อ่านเป็นคำและประโยค โดยเลือกคำและประโยคที่มีความหมายและใกล้ชีวิตตัวเด็กมาสอนก่อน

2. วิธีสอนแบบแจกลูกเทียบเสียง วิธีนี้จะยึดการเทียบเสียงพยัญชนะ สระและตัวสะกดเป็นหลักในการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการหัดอ่านและหัดเขียน เช่น

เกาะ เจาะ เคาะ เงาะ เกาะ มีสระเอาะ เหมือนกัน

กา มา ขา พา นา มีสระอา เหมือนกัน

จาน นาน วาน ปาน ฐาน มีสระอา - น เหมือนกัน

3. วิธีสอนแบบแจกลูกสะกดคำ คำแต่ละคำประกอบด้วยรูปและเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เวลาออกเสียงอ่านแทนที่จะอ่านเป็นคำก็ต้อง ไล่พยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดก่อนแล้วจึงอ่านทั้งคำเป็นการช่วยให้อ่านคำได้เพราะเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด จะช่วยหาเสียงไปเอง เช่น

ปี ให้อ่านว่า ปอ - อี - ปี - ปี - เอก - ปี

นาน ” นอ - อา - นา - นา - นอ - นาน เป็นต้น

วิธีแจกลูกสะกดคำ (ตามที่แนะนำไว้ในแบบฝึกหัดท้ายบทของหนังสือเรียนภาษาไทย)

3.1 คำที่ไม่มีตัวสะกด (แม่ ก กา) ให้อ่านออกเสียงพยัญชนะก่อนอ่าน ออกเสียงสระ (ไม่ให้ออกชื่อตัวพยัญชนะ เช่น ตอ เต่า สระอาจไม่ทำให้ออกเสียงผสมคำผิดเพราะเสียงไม่ต่อเนื่องกัน)

ตัวอย่าง

ตา ให้อ่านว่า ตอ - อา - ตา

ดู ” ดอ - อุ - ดู

ไป ให้อ่านว่า ปอ - ไอ - ไป

เสื่อ ” สอ - เอื่อ - เสื่อ

โต๊ะ ” ตอ - โอะ - โต๊ะ - ตรี - โต๊ะ

3.2 คำที่มีตัวสะกดให้ยึดเสียงคำในแม่ ก.กา ที่เรียนมาแล้ว

ตัวอย่าง

จาน ให้อ่านว่า จา - นอ - จาน

บาง	”	บา - งอ - บาง
พูด	”	พู - ดอ - พูด
เหยียบ	”	เหยีย - บอ - เหยียบ
หลาย	”	หลา - ยอ - หลาย

3.3 คำที่มีสระลดรูปให้ออกเสียงตัวอักษรที่เห็นโดยให้จำรูปเป็นคำ ๆ ไปก่อน ส่วนเสียงสระจะสอนในขั้นต่อไป

ตัวอย่าง

คน	ให้อ่านว่า	คอ - นอ - คน
คอน	”	คอ - ออ - นอ - คอน
จวน	”	จอ - วอ - นอ - จวน
นอน	”	นอ - ออ - นอ - นอน
ชน	”	ชอ - นอ - ชน
บน	”	บอ - นอ - บน
ชน	”	ชอ - นอ - ชน
ลม	”	ลม - มอ - ลม
ดวง	”	ดอ - วอ - งอ - ดวง

3.4 คำที่มีสระเปลี่ยนรูปให้อ่านตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น

ตัวอย่าง

ฉัน	ให้อ่านว่า	ฉอ - ไม้หันอากาศ - นอ - ฉัน
กัน	”	กอ - ไม้หันอากาศ - นอ - กัน
ฟัง	”	ฟอ - ไม้หันอากาศ - งอ - ฟัง
เดิน	”	ดอ - เออ (-) - นอ - เดิน
เคย	”	คอ - เออ - ยอ - เคย
เบิก	”	บอ - เออ - กอ - เบิก
เล็ก	”	ลอ - เออ - กอ - เลิก
เต็ม	”	เต - มอ - ไม้ไต่คู้ - เต็ม หรือ เต - มอ, เตม - เตม - ไม้ไต่คู้ - เต็ม

3.5 คำควบกล้ำให้ออกเสียงกล้ำกันระหว่างตัวหน้าและตัว ร ล ว หลังจากทีเปล่งเสียงตามสัญลักษณ์แล้ว

ตัวอย่าง

ครู	ให้อ่านว่า	คอ - รอ - ู - ครู
-----	------------	-------------------

เกลือ	”	กอ - ลอ - เอือ - เกลือ
กว้าง	”	กอ - วอ - อา - กวา, กวา - งอ - กวาง
พริก	”	พอ - รอ - อี - พรี, พรี - กอ - พริก
เปรียบ	”	ปอ - รอ - เอีย - เปรีย, เปรีย - บอ - เปรียบ

3.6 การอ่านอักษรนำให้อ่านออกเสียงเปลี่ยนไปตามตัวนำ และออกเสียงตัวนำเป็นอะ กิ่งเสียง ส่วนตัว หอ ทำไม่ต้องออกเสียงตัวนำ คือ ให้อ่านเป็นคำไม่ต้องแจกลูกตัวอย่าง

อร่อย	ให้อ่านว่า	อะ - หร่อย
ฉลาด	”	ฉะ - หลาด
สว่า	”	สะ - หว่าง
ถนน	”	ถะ - ถนน
ขยัน	”	ชะ - หยัน

หมายเหตุ ถ้าจะอ่านแจกลูก ก็ให้อ่านตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น เช่น

หมา	ให้อ่านว่า	หอ - มอ - อา - หมา
ไหม	”	หอ - มอ - ไอ - ไหม
ขนม	”	ขอ - นอ - มอ - ขนม
สนาม	”	สอ - นอ - อา - มอ - สนาม

3.7 การอ่านออกเสียงผันคำ

กอ - เอา - เกา - เกา - เอก - เก้า - เกา - โท - เก้า - เกา - เก้า - เก้า
ผา - นอ - ผาน - ผาน - เอก - ผ่าน - ผาน - โท - ผ่าน - ผาน - ผ่าน - ผ่าน
เขี้ยว - วอ - เขี้ยว - เขี้ยว - เอก - เขี้ยว - เขี้ยว - โท - เขี้ยว - เขี้ยว - เขี้ยว - เขี้ยว

3.8 คำบางคำยากแก่การแจกลูก จะให้จำเป็นคำไป เช่น ค่ะ นะะ จ๊ะ ประเพณี พยายาม ศาสนา เจริญ ประโยชน์ กษัตริย์ ชื่อสัตย์ ไทย เสร็จ ทิศ แมลง ฤดู สงสาร อธิบาย นาฬิกา มรดก ประเทศ กฎหมาย วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ

4. วิธีสอนแบบผสม คือ สอนเป็นคำ และประโยคที่มีความหมายขณะเดียวกันก็ให้อ่านเทียบเสียงแจกลูกไปด้วย คือ เน้นให้อ่านเป็นคำ ประโยค และเนื้อเรื่องโดยนำคำที่ผันได้ และมีความหมายมาแต่งเป็นเรื่องราวติดต่อกัน มีตัวละครในการดำเนินเรื่องชุดเดียวกันตลอดตั้งแต่ ป.1 - ป.6

สรุปได้ว่า การสอนแบบแจกลูกสะกดคำ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสอนทุกครั้งที่นักเรียนเรียนคำใหม่ ที่เป็นคำพื้นฐาน ควรสอนจากง่ายไปหายาก ควรเน้นเรื่องการอ่านออก

เสียงและแจกลูกสะกดคำ ทั้งแบบเห็นคำจากบัตรคำ หรือที่เขียนบนกระดาน หรือจากหนังสือเรียน มีวิธีการอ่านได้หลายแบบควรยึดแบบใดแบบหนึ่ง

2.2.1.4 แนวทางวิธีการสอนการอ่านออกเสียง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น. 49-50) ได้เสนอไว้ดังนี้

1. ในการอ่านครั้งหนึ่ง ๆ ครูควรตั้งความมุ่งหมาย ไว้แต่เพียงอย่างเดียว และบอกให้นักเรียนทราบความมุ่งหมายนั้นด้วย
2. ไม่ใช่เวลานานเกินไปในการฝึกคราวหนึ่ง ๆ เพราะจะทำให้เด็กเบื่อฝึกบ่อยๆ ในระยะสั้นๆ จะได้ผลดีกว่า
3. การสอนให้อ่านคำยากนั้นถ้าครูหาวิธีแทรกหลักเกณฑ์การอ่านตามอักษรวิธีให้พอเหมาะกับวัยและตามควรแก่โอกาสแล้วจะเป็นประโยชน์มากเพราะเด็กจะได้รับความรู้อย่างมีหลักเกณฑ์ซึ่งจะช่วยให้จำ ได้แม่นยำ
4. การเลือกข้อความที่จะฝึกนักเรียนให้เหมาะสมจากหนังสือแบบเรียนหรือหนังสืออื่น ๆ
5. ข้อความที่เป็นร้อยแก้วควรให้นักเรียนฝึกอ่านเดี่ยว ส่วนร้อยกรองให้อ่านได้ทั้งหมดและเดี่ยวแล้วแต่ครูจะเห็นสมควร ไม่ควรฝึกหัดนักเรียนให้อ่านร้อยแก้วเป็นหมู่เพราะไม่มีโอกาสใช้ในชีวิตประจำวันและทำให้นักเรียนอ่านผิดธรรมดา ไป
6. ประโยชน์ส่วนใหญ่ของการอ่านทำนองเสนาะอยู่ที่ทำให้นักเรียนสนุกกับจังหวะในการอ่านและทำความเข้าใจความไพเราะของบทร้อยกรองง่ายเข้า ดังนั้นในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะส่วนใหญ่จะพึงเล็งถึงความถูกต้อง ชัดเจน และน้ำเสียง ตลอดจนจังหวะวรรคตอน จึงควรมีการสอนอ่านทำนองเสนาะเท่าที่ครูและนักเรียนจะทำได้
7. ข้อเขียนบางตอนของในหนังสือครูอาจให้อ่านหลายครั้งด้วยความมุ่งหมายที่ต่างกันแต่ละครั้ง เช่น ครั้งแรกให้อ่านในใจเพื่อความเข้าใจ ครั้งที่สองฝึกอ่านออกเสียง
8. อ่านออกเสียงต้องคำนึงถึงผู้ฟัง ถ้าอ่านหนังสือแบบเรียน นักเรียนจะไม่สนใจฟังทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการอ่านของตนนั้นไม่มีประโยชน์ ดังนั้นเพื่อเป็นการบังคับให้ฟังครูควรให้นักเรียนอ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่แบบเรียน และครูควรเลือกคำยาก ๆ มาสอนก่อนแล้วจึง ให้ลงมืออ่าน ไม่ควรให้ผู้อ่านอ่านไปผิด ๆ ก่อนแล้วแก้ไข ควรแก้เมื่ออ่านจบแล้วไม่ควรแก้กลางคัน
9. นักเรียนควรได้รับการฝึกหัดอ่านข้อความที่ทั้งเคยเห็นและไม่เคยเห็นเพราะเรียนจะใช้ทั้งสองอย่างในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมองเห็นว่าการอ่านนั้นนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้วการอ่านมีความสำคัญในแง่อื่นๆอีกมากเช่นเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิด ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน

และมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือถ่ายทอด นอกจากนี้ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

2.2.1.5 ปัญหาการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540, น. 8) ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครู ไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริงส่วนมากจะกำหนดวัตถุประสงค์ให้นักเรียนอ่านเรื่องโดยไม่มีวัตถุประสงค์อื่น ถ้าครูสอนให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านในลักษณะต่างๆ ตามความสามารถ นักเรียนจะนำวิธีการอ่านไปใช้ประโยชน์ในการเรียน เช่น ครูให้ความรู้ในด้านจิตวิทยาในการอ่าน การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการอ่าน สิ่งเหล่านี้ควรได้มีการสอดแทรกความรู้ลงไปด้วย

2. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน นักเรียนซึ่งมาจากสังคมที่ลักษณะแตกต่างกันและมีระดับความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน เมื่อมาอยู่ห้องเรียนเดียวกันระดับความสามารถในการอ่านและประสบการณ์ทางภาษาย่อมแตกต่างกัน

3. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านมีไม่เพียงพอ รัฐไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการ ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่ควรจะคิดริเริ่มจัดหาสื่อในทางอื่นเพื่อช่วยพัฒนาการอ่านให้มากขึ้น

สรุปได้ว่า ปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน มีอยู่ 3 อย่าง คือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวครู ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องจัดหาสื่อเพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มากขึ้น

2.2.2 การเขียน

การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องสวยงาม สื่อความหมายได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.2.2.1 ความหมายของการเขียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542 (2546, น. 93) ได้กล่าวว่า การเขียน หมายถึง ชিতให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข ชิตให้เป็นเส้นหรือรูปต่างๆ วาด แต่งหนังสือ

กองทัพ เคลือบพนิกุล (2542, น. 123) ได้กล่าวถึง การเขียนคือ ทักษะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิดตามจินตนาการ ประสบการณ์ต่างๆ รวมทั้ง อารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมาย โดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามความมุ่งหมายของผู้เขียนการเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวร

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 139) ได้กล่าวถึง การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามของภาษาศิลป์ จากความหมายการเขียนดังกล่าว ทำให้มองเห็นความสำคัญของการเขียนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียนใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัดและตอบข้อสอบบุคคลทั่วไปใช้การเขียนเพื่อเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณัยกรรม และคำประกัน พ่อค้าใช้การเขียน เพื่อการโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ใบส่งของ ใบเสร็จรับเงิน แพทย์ใช้เขียนเพื่อจดบันทึกประวัติคนไข้เขียนใบสั่งยา และอื่น ๆ นักวิชาการใช้การเขียนเพื่อเขียนบทความ หนังสือ ตำรา รายงาน เป็นต้น

เสนีย์ วิลาวรรณ (2544, น. 156) ได้กล่าวถึงการเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์เพื่อสื่อไปยังผู้รับ ได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนานติดต่อ สื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดความต้องการ และความในใจของเราให้ผู้อื่นทราบ การเขียนนี้มีลักษณะการสื่อสารที่ถาวรสามารถคงอยู่นาน ตรวจสอบ ได้เป็นหลักฐานอ้างอิงนานถึงนับพันปีนับหมื่นปี ถ้ามีการเก็บรักษาคงสภาพเดิมไว้

ฐปะนีย์ นาคทรพรพ (2545, น. 54) ได้กล่าวถึง การเขียน เป็นทักษะที่ต้องใช้เวลานานกว่าทักษะอื่นๆ เรื่องตั้งแต่การคัดลายมือ การเขียนตัวหนังสือให้ถูกแบบ การสะกดตัวให้ถูกต้อง การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่น อ่านเข้าใจ ตลอดจนการเขียนด้วยคำสำนวนให้สละสลวย ได้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์

ชญ ทดแทนคุณ และ กุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 58) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการเรียบเรียงความคิดในการที่จะสื่อสารเป็นตัวหนังสืออย่างมีจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงและสามารถตรวจสอบได้

สรุปได้ว่า การเขียนหมายถึงการคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขเป็นเส้นหรือรูปต่างๆ เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.2.2.2 ความสำคัญของการเขียน

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542, น. 124 -125) สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันใน สังคม
2. เป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษารองมนุษย์
3. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์

4. เป็นอาชีพสุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน นักศึกษา
6. เป็นเครื่องมือจรรโลงใจแก่สังคมมนุษย์ที่จะทำให้เกิดความเพลิดเพลิน แก่คนเราทุกเพศทุกวัย

นพตล จันทรทัต (2542, น. 91) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
4. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
5. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 140 -141) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนโดยสรุปไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอต่อผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่ง ไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลาย ความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้สึกถึงความสามารถของผู้เขียน ได้จากรวบรวมหรืองานเขียนอื่นๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด

10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

ธนู ทดแทนคุณ แล ะกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 59) สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกถึงความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญที่แสดงถึงอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย
3. เป็นเครื่องมือสำหรับสื่อสารของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สำคัญอันเป็นมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
5. เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนองต่อความต้องการของมนุษย์
6. เป็นบันทึกที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ สามารถสืบค้นเพื่อการเรียนรู้ของคนรุ่นหลัง

ได้

7. เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพของคนบางอาชีพ เช่น นักข่าวนักประพันธ์ นักวิชาการ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น เครื่องมือสื่อสารเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูลเป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน และเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม

2.2.2.3 ความมุ่งหมายของการเขียน

ทัศนีย์ สุขเมธี (2542, น. 34) ได้สรุปความมุ่งหมายในการสอนเขียนโดยทั่วไปไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนที่ดี และถูกต้องตามอักขรวิธีและตามลำดับสากลนิยม

2. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3. ให้รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นคำสำนวนโวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและตามที่นิยมกัน

4. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาเขียนในการติดต่อสื่อความหมายและเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูด

5. ส่งเสริมการเขียนหนังสือได้เร็ว อ่านง่าย ชัดเจน และสะอาดเรียบร้อย

6. ส่งเสริมให้มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความนึกคิดออกเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างแจ่มแจ้ง

7. ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่ายชัดเจน สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย

8. ให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย และการเขียนประเภทอื่นๆที่ควรทราบ สามารถเขียนได้ถูกต้องตามแบบแผน และได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมาย

9. ให้รู้จักลำดับความคิดและสาระสำคัญ ตลอดจนให้มีศิลปะในการเขียน เพื่อให้เข้าใจง่าย

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 141) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายหลายอย่าง ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจนและอ่านเข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนาองกงามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะการเขียน สะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิดแล้วจัดบันทึกสรุปและย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟัง ได้
6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง
7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายให้ตรงตามที่ต้องการ
8. เพื่อให้ทักษะการเขียนประเภทต่างๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด
10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่ออาชีพการศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น. 54) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนไว้ ดังนี้

1. ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจน สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ฝึกการเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและตามพจนานุกรม
3. ฝึกให้รู้จักลำดับความคิดและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้
4. ให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายและการเขียนประเภทอื่นๆ ที่ควรทราบสามารถเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมกัน และได้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์
5. รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวนโวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาที่นิยมกัน

6. ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้การเขียนเป็นสื่อในการแสดงออก

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 59-67) สรุป จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน ไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่ออธิบายและให้ความรู้ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูล ความรู้เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลอย่างละเอียด
2. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเพื่อให้ได้รับอารมณ์ในสิ่งที่ผู้เขียนพบหรือประสบมากับตนเอง
3. การเขียนเพื่อแนะนำหรือให้ข้อคิดเห็น เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ของผู้อ่าน
4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งชักจูงโน้มน้าวโฆษณาเพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกเห็นด้วยหรือคล้อยตามและอาจนำไปสู่การประเมินค่าหรือการตัดสินใจได้
5. การเขียนเพื่อสร้างแนวคิดเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งนำเสนอภาพความคิดที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามไปด้วยและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้
6. การเขียนเพื่อล้อเลียน เสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในขณะล้อเลียนเสียดสีหรืออาจประชดประชัน เพื่อความสนุกสนานเป็นหลัก
7. การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลที่เป็นจริง นำเสนอรายละเอียด เพื่อการนำไปปฏิบัติจริง บางครั้งอาจอ้างอิงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
8. การเขียนเพื่อให้ข้อมูล เป็นการเขียนที่มุ่งให้รายละเอียดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียนเอง เพื่อสื่อสารให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบในประโยชน์ทางธุรกิจ กิจธุระ สิ่งสำคัญของเรา

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายในการสอนเขียน เพื่อให้ผู้เขียนได้เขียนให้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรม เป็นการฝึกเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย สวยงาม เพื่อให้ข้อมูล ความรู้ แสดงความคิดเห็น เขียนเพื่อความบันเทิง สร้างจินตนาการถ่ายทอดความรู้สึก การเขียนเพื่อให้ข้อมูลให้ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนที่ดี สามารถเรียบเรียงคำและลำดับความคิดจากเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้ง่ายและได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

2.2.2.3 การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำนับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียน และอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะถ้านักเรียนสามารถสะกดคำอ่านออกเขียนได้ถูกต้อง ก็จะทำให้นักเรียนเรียนวิชาอื่นได้และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2533, น. 26-27) แนะนำการสอนเขียนไทยเบื้องต้นที่เหมาะสมกับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการให้ออกเสียงโดยการผสมคำอ่านจึงลงมือเขียนโดยให้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน เด็กไม่เบื่อหน่ายเด็กประสบความสำเร็จมีกำลังใจที่จะเขียน นับเป็นการเริ่มเรียนที่ดี

จรูญรัตน์ กางกั้น (2538, น. 31) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำว่าการถ่ายทอดภาษาเป็นภาษาเขียน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 เพื่อออกเสียงให้ชัดเจนเขียนคำให้ถูกต้อง และมีความหมายสามารถสื่อสารกันได้เข้าใจสังคมหรือธรรมชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (2540, น. 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ คือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 และสามารถนำคำดังกล่าว ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ณัฐพงศ์ สวางค์ดุษ (2542, น. 20) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์เรียงตามลำดับ ได้อย่างถูกต้องและมีความหมาย ตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 156) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำโดยลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียง ได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ตามที่ผู้เขียนต้องการ

ชุติกานุจน์ เทศยรัตน์ (2545, น. 33) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ไว้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

บัณฑิตา แจ้งจบ (2545, น. 8) ได้ให้ความหมายการเขียนสะกดคำไว้ว่า การนำพยัญชนะต้นมาประสมกับสระและวรรณยุกต์ บางคำมีตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา คือ มีพยัญชนะใช้สะกดตัวเดียวและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คือมีพยัญชนะสะกดใช้หลายตัวหรือบางคำมีทั้งตัวสะกดและตัวการันต์

สรุปได้ว่า การสะกดคำ เป็นวิธีการเขียนคำ เรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ให้เป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้นักเรียนออกเสียงถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้คำที่อ่านและเขียนจากหนังสือสาระการ

เรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา แบบเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คำ คือ กระเป๋า คุณครู โรงเรียน รับประทานอาหาร โต สารภาพ ลักขโมย วังราว ตำรวจ ยาย ตะกร้า หมาก โรงอาหาร คนร้าย อบรม สถานีตำรวจ อาศัย กรุงเทพมหานคร กฎหมาย อาหาร พิษไข้ ชื่อสัตย์ สงสาร ปัจจุบัน กลับใจ เสียใจ ลำบาก ยากจน ฐานะ เหม็น เตือดร้อน เด็กดี กลิ่น สำนัก ยืน ความผิด นิสัย ลูก รีบ แม่ ใจ

2.2.2.4 ปัญหาการเขียน

ปัญหาการเขียนของนักเรียนในปัจจุบันมีข้อผิดพลาดอยู่มากซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถ การฝึกฝนในการใช้ภาษาของนักเรียน จึงมีบุคคลต่าง ๆ ที่มองเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ได้ศึกษาถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่นักเรียนสะกดผิด ดังนี้

เอกฉัตร จารุเมธีชน (2537, น. 233-236) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนหนังสือผิด ไว้ดังนี้

1. ใช้พยัญชนะตัวสะกดผิด เพราะไม่รู้ความหมายของคำและไม่ทราบที่มาของคำศัพท์
2. ผิดที่ตัวการันต์ไม่รู้จักศัพท์เดิม
3. ผิดที่พยัญชนะต้นศัพท์ เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง อาจจะเขียนผิด ได้
4. เขียนผิดเพราะผิด เกิดจากสระเสียงสั้นออกเสียงเป็นสระเสียงยาว
5. ผิดที่ ล ร เพราะสับสนในการใช้ ล ว
6. ผิดที่การใช้วรรณยุกต์ เพราะคำบางคำ รูปกับเสียงวรรณยุกต์ ไม่ตรงกัน

วรรณิ โสมประยูร (2539, น. 157) ได้สรุป สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด ไว้ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น การใช้ ศ ส ษ หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์

หลักมาตราตัวสะกดและอื่นๆ

3. นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมาย สับสน
4. นักเรียนฟังไม่ชัดเพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ
5. นักเรียน ไม่สามารถถ่ายถอดคำตามเสียง คำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้
6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า สาเหตุของการอ่านผิดนี้มีหลายประการ ส่วนใหญ่เกิดจากนักเรียนเป็นสำคัญที่ขาดการระมัดระวัง ขาดประสบการณ์ทางภาษา ขาดความเข้าใจและขาดการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

จุดมุ่งหมายทั่วไป นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์จะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของนักเรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูผู้สอนและนักเรียนตลอดเวลาว่านักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

2.3.1 หลักการและทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (CLE)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters หรือ CLE)

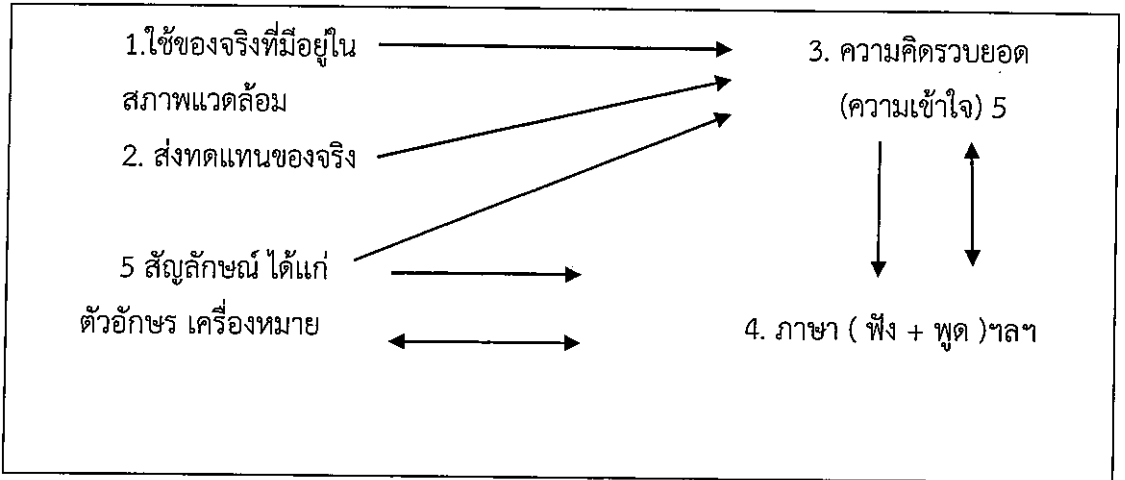
เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2535, น. 1-5) ได้เริ่มมาจากประเทศออสเตรเลีย โดยทดลองสอนกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลีย ผลการทดลองการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาประสบความสำเร็จดีเยี่ยม นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟังและพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

หลักและแนวทฤษฎีของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้แนวทฤษฎีในการสอนภาษาจากหลายทฤษฎี ดังนี้

2.3.1.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The communicative Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของนักเรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งทางการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ บทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่นักเรียน เพื่อฝึกการปฏิบัติการใช้ภาษา ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไข กิจกรรม ได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง การพูดร่วมกัน

2.3.1.2 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจ ได้แก่ นักเรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของนักเรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้

การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่นักเรียนจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ ดังภาพ

ภาพที่ 2.1 แสดงลำดับขั้นการสอน

2.3.1.3 ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด คำนี้ถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่านการถ่ายโยง ความคิดรวบยอดรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิมและการระลึกสิ่งที่อ่านได้

2.3.2 การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนสำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การจัดบทเรียนจะจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการคือ

2.3.2.1 อ่านเพื่อความบันเทิง

2.3.2.2 อ่านเพื่อนรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อ “ทำเป็น”)

2.3.2.3 อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อ “คิดเป็น”)

บทเรียนของวิธีการสอนนี้ จึงจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มีความยาวพอประมาณตามระดับวัยของนักเรียนและความสนใจของนักเรียน โดยถือหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนหนึ่งๆ

2.3.3 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ขั้นตอนการสอนดังกล่าว แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

2.3.3.1 ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage)

ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน นักเรียนจะเริ่มลองคิดลองถูกกับสิ่งที่เรียนรู้ความถูกต้องแม่นยำในการเรียนรู้น้อย

2.3.3.2 ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage)

นักเรียนจะ ได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของนักเรียนในการเรียนจะเพิ่มความถูกต้องได้มากขึ้น

2.3.3.3 ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage)

สืบเนื่องจากขั้นที่ 2 ความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานและไม่ลืม เนื่องจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติ

2.3.3.4 ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage)

นักเรียนชำนาญในความรู้ที่เรียนมา และสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันของตน

2.3.3.5 ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage)

นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนมาดัดแปลง หรือปรับใช้ได้ทุก ๆ สถานการณ์ที่นักเรียนจะมีโอกาส

2.3.4 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการ สื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

2.3.4.1 เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่างๆของหน่วยการเรียนรู้ได้

2.3.4.2 อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้

2.3.4.3 พูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่เข้าใจได้

2.3.4.4 เขียนสะกดคำและประโยคต่างๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้

2.3.4.5 แต่งประโยคเป็นคำพูดและเขียนเป็นตัวอักษร ได้ถูกต้องให้เป็นที่เข้าใจได้

2.3.4.6 บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้

2.3.4.7 สื่อความหมายของภาษาทางกายและอารมณ์หรือทางวาจาและสีหน้าท่าทางได้

2.3.4.8 ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงานร่วมกันได้

2.3.5 แนวทางการประเมินผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้

2.3.5.1 การเล่าเรื่องย้อนกลับหลังจากฟังครูจบแล้ว

2.3.5.2 การสื่อการเข้าใจเนื้อเรื่องโดยการแสดงบทบาทสมมุติและวาดภาพประกอบเรื่อง

2.3.5.3 การบอกลำดับ ก่อนหลังของเรื่องในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในขั้นที่สาม

2.3.5.4 การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม)

2.3.5.5 การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม)

2.3.5.6 การสะกดคำและการแต่งประโยค (ระยะหนึ่ง หลังการเรียนรู้ด้วยวิธี CLE)

2.3.5.7 ความร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบ ประชาธิปไตย

2.3.5.8 ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน วิธีการประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรม ของนักเรียน

2.3.6 ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

2.3.6.1 นักเรียนจะสามารถพัฒนากระบวนการทางความคิดตามรูปแบบของการจัด กระบวนการสอน

2.3.6.2 นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน และจะรัก การอ่านมากขึ้น

2.3.6.3 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

2.3.6.4 นักเรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการ ตั้งแต่ขั้นตอนที่หนึ่งถึงขั้นสุดท้าย

2.3.6.5 นักเรียนได้มีโอกาสคุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการรับรู้ ของมนุษย์

2.3.6.6 นักเรียนได้มีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นและได้ฝึกการใช้ประชาธิปไตยการ วางแผน

2.3.6.7 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการเรียนรู้ในทฤษฎีมนุษยนิยม

2.3.6.8 นักเรียนจะคุ้นเคยกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.3.6.9 ผู้สอนสามารถใช้การสอนซ่อมเสริมได้กับนักเรียนหลายกลุ่มในขณะเดียวกัน ตาม ระดับความสามารถ

2.3.6.10 ผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะการสอนของตนได้ดีขึ้น

2.3.7 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง

กิจกรรม : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวาโดยอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่องให้นักเรียน สนใจฟัง ครูแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ถ้าภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ ครูควรใช้ การสนทนากับนักเรียนเข้าช่วยในการสื่อความหมายโดยใช้คำถามง่าย ๆ และให้ดูภาพประกอบ ทุก หน้าตั้งแต่หน้าปกถึงท้ายเล่ม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิด สามารถพัฒนาความคิด รวบรวมเกี่ยวกับคำ ในเรื่องได้

การประเมิน : สังเกตดูว่านักเรียนสามารถตอบคำถามครูได้ง่าย ได้ว่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น

ขั้นที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าเรื่องลำดับเรื่องสนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้

2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่อง ได้

กิจกรรม : ครูเข้าสู่บทเรียนโดยคำถามง่าย ๆ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง ไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้พูด แสดงความคิดเห็นนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องและลำดับเรื่องได้จนจบแล้วครูสนทนาและให้นักเรียนอ่านตามในหนังสือทุกหน้า ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติโดยอาสาสมัครเป็นผู้แสดงตัวละครในเรื่องครูมีหน้าที่เป็นผู้กำกับ

การประเมินผล : สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียนตามลำดับเรื่อง การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้

2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เรียน

3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษรและความสัมพันธ์ของเสียง

ตัวอักษรนั้น ๆ

4. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน

5. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการ ในการสื่อ

ความหมาย

กิจกรรม : ครูนำสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องที่อ่านและเล่นบทบาทสมมติครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่ติดบนกระดานให้นักเรียนเริ่มเรื่องเขียน โดยครูใช้วิธีถามตอบและเขียนประโยคลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ครูควรแก้ไขให้เสียก่อนหรือครูเขียนให้ก็ได้ เขียนเรื่องได้สักตอนหนึ่งครูให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงในขณะที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องจากกระดาษแผ่นใหญ่ครูควรใช้ไม้ชี้ตัวอักษรตามด้วยเพื่อดูว่านักเรียนอ่านได้แน่หรือใช้การจำต่อเนื่องในประโยค

การประเมินผล : สังเกตการบอกลำดับเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำ และประโยคต่าง ๆ และการจำคำในประโยคต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 : ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรม : ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มขั้นต้นครูควรเขียนเรื่องจากขั้นตอนที่ 3 ลงในกระดาษแผ่นใหญ่พอทำหน้าที่สื่อเล่มใหญ่ นำมาให้นักเรียนอ่านให้นักเรียนผลัดกันอ่านในกลุ่มเสียก่อนจากนั้น แบ่งงานให้นักเรียนทุกคนได้วาดภาพประกอบเรื่องช่วยกันรวบรวมผลงานเรียงหน้ากระดาษเย็บเข้าเล่มใหญ่เป็นของตนเขียนชื่อกลุ่มและให้นักเรียนช่วยกันอ่านหน้าชั้นให้เพื่อนฟัง

การประเมินผล : สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 5 : ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมทางภาษา

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ จนเกิดความแม่นยำ

กิจกรรม : ครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนได้ค้นคว้า จะเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ จึงควรมีลำดับที่ต่อเนื่องกันเพื่อไม่ให้นักเรียนสับสนและมีโอกาสใช้ประสบการณ์ภาษาที่ต่อเนื่องกันมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมการฝึกทักษะทางภาษา การจัดลำดับจุดประสงค์ในการฝึกทักษะทางภาษา จึงควรจัดตามประสบการณ์ของความเข้าใจ องค์ประกอบย่อยของภาษา ต่อเนื่องจากขั้นที่ 4 คือจากหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนเข้าใจเรื่องราว เข้าใจคำต่างๆรวมทั้งสามารถอ่านได้แล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ตามจุดประสงค์ดังนี้ 1) จำคำได้ 2) อ่านคำได้ 3) เขียนคำได้ 4) นำคำมาแต่งประโยคปากเปล่า 5) อ่านและเขียนประโยคที่แต่งได้ 6) แจกลูกและประสมคำได้ 7) นำคำใหม่มาแต่งประโยคปากเปล่าได้ 8) สามารถอ่านและเขียนประโยคใหม่ได้ 9) สามารถเล่าเรื่องได้ 10) สามารถเล่าเรื่องหรือบอกรายละเอียดจากสิ่งที่อ่าน ที่ฟังและพบเห็นในชีวิตประจำวันได้ 11) นักเรียนพูดโต้ตอบและสนทนาเรื่องต่าง ๆ จากสิ่งที่อ่านและฟังได้ 12) นักเรียนเขียนเรื่องสั้นได้

การประเมินผล : สังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมทางภาษาในแต่ละกิจกรรมสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters หรือ CLE) มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องลำดับเรื่องสนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่น บทบาทสมมุติ ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ ขั้นที่ 5 นักเรียนเล่นเกมและกิจกรรมทางภาษา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกสอน ขั้นที่ 5 ซึ่งได้สอนขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 มาแล้ว เพื่อเข้าใจระบบของตัวสะกดเสียงและไวยากรณ์โดยการนำตัวอย่างคำหรือประโยคจากหนังสือเล่มใหญ่มาใช้ การฝึกกิจกรรมทางภาษา การจัดลำดับจุดประสงค์ในการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมทางภาษา ได้จัด กิจกรรมการเรียนการสอนเพียง 6 จุดประสงค์ ดังนี้ 1) จำคำได้ 2) อ่านคำได้ 3) เขียนคำได้ 4) นำคำมาแต่งประโยคปากเปล่าได้ 5) อ่านประโยคที่แต่งได้ 6) แจกลูกและประสมคำได้ ผู้วิจัยได้จัด กิจกรรมการเรียนการสอนจุดประสงค์ที่ 2

จุดประสงค์ที่ 3 ไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เดียวกันและจุดประสงค์ที่ 4 จุดประสงค์ที่ 5 ไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เดียวกัน เพราะสามารถทำกิจกรรมต่อเนื่องกันทันทีได้

สรุป มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ผู้เรียนสามารถฟังเรื่องราวง่ายๆ ซึ่งเป็นภาษาที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ สามารถจำสัญลักษณ์ ของคำและเข้าใจความหมายของคำในประโยคต่างๆ ตามความคิดเห็นของตนเองได้ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอยู่ 5 ขั้นตอน คือ 1) ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 2) นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ 3) ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน 4) นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ และ 5) นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา

2.4 แบบฝึก

การจัดการเรียนการสอนต้องยึดนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องพัฒนาและออกแบบนวัตกรรมอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.4.1 ความหมายแบบฝึก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 483) ได้ให้ความหมายไว้ว่าแบบฝึก หมายถึงแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

จรัญ สุขเกษม (2542, น. 19) กล่าวถึง แบบฝึกทักษะเป็นอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียน ได้ฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะในด้านต่างๆโดยมีลักษณะเป็นแบบฝึกทักษะที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ

พนมวัน วรดลย์ (2542, น. 37) กล่าวถึง แบบฝึกทักษะ หมายถึง งาน กิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ควรจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำ เพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และนักเรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สกฤณา เลิกนอก (2545, น. 22) กล่าวถึง แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนแล้วไปใช้ให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

อุษา ชันแข็ง (2545, น. 17) กล่าวถึง แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการฝึกฝนหรือทบทวนความรู้ที่เรียน ไปแล้วให้เกิดความชำนาญและนักเรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อการสอนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจทบทวนความรู้ที่เรียน ไปแล้วให้เกิดความชำนาญ และมีทักษะเพิ่มมากขึ้น

2.4.2 ข้อคำนึงในการสร้างแบบฝึก

มนทรา ภักดีณรงค์ (2540, น. 99-100) ข้อคำนึงในการสร้างแบบฝึกทักษะ การสร้างแบบฝึกที่ดี จะทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. นักเรียนต้อง ได้ฝึกกระทำบ่อยๆ
2. นักเรียนได้ลงมือฝึกกระทำเอง
3. เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึกหัด

ชูศรี วงศ์รัตน์ (2545, น. 34) แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ แบบฝึกต่างๆ ที่สร้างขึ้นเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งมีหลักการสร้างอยู่ 5 ขั้น ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารแนวคิดหรือหลักการที่เกี่ยวข้อง
2. การเลือกนวัตกรรมที่เหมาะสม และการวางแผนสร้างนวัตกรรมการเลือกนวัตกรรม ต้องรู้ลักษณะของนวัตกรรมที่ดี คือ
  - 2.1. เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการและความจำเป็น
  - 2.2. เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้แก่นักเรียน
  - 2.3. สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
  - 2.4. เป็นนวัตกรรมที่มีแนวคิดหรือหลักการทางวิชาการรองรับจนน่าเชื่อถือว่าจะแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้แก่นักเรียนได้จริง
  - 2.5. ใช้ได้ง่ายและสะดวกต่อการใช้และการพัฒนานวัตกรรม
  - 2.6. มีผลการพิสูจน์เชิงประจักษ์ว่า ได้ใช้ในสถานการณ์จริงแล้วสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้อย่างน่าพึงพอใจ
3. การสร้างและพัฒนานวัตกรรม มีขั้นตอนดังนี้
  - 3.1. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้
  - 3.2. กำหนดและออกแบบชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
  - 3.3. ออกแบบสื่อเสริม
  - 3.4. ลงมือทำ
  - 3.5. ตรวจสอบคุณภาพครั้งแรกโดยผู้เชี่ยวชาญ
  - 3.6. ทดลองในระยะสั้นเพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระ
  - 3.7. นำ ไปใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้
4. การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้
5. การปรับปรุงนวัตกรรม หลังจากหาประสิทธิภาพ ๆ ของนวัตกรรมที่สร้างขึ้น แล้วควรนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะมาปรับปรุงนวัตกรรมต่อไป

สรุปได้ว่า ข้อคำนึงในการสร้างแบบฝึกทักษะครูผู้สอนต้องศึกษาเอกสาร แนวคิดหรือหลักการที่เกี่ยวข้องมี การวางแผนการสร้าง หาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ ปรับปรุงการพัฒนาให้ถูกต้องเหมาะสม เนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาเหมาะสมกับระดับวัยทำท่าย ความสามารถของนักเรียน มีภาพประกอบและใช้เวลาเหมาะสม

2.4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

สายสุณี สกุลแก้ว (2534, น. 34) ได้ทำการทดลองและรวบรวมลักษณะที่ดีของแบบ ฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้ เร็วและสนุก
5. ปลูกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจรักษาด้วยตนเองได้

ชนธชัย มหาโพธิ์ (2535, น. 20) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดี ไว้ว่า ควรมีเนื้อหาตรงตาม วัตถุประสงค์ เรียงจากง่ายไปหายาก มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตร กิจกรรมเหมาะสมกับวัยความสามารถ และภูมิหลังของนักเรียน นักศึกษาได้ฝึกคิด สนุกสนาน เวลาใช้เหมาะสม แบบฝึกมีหลายรูปแบบ นักเรียนไม่เบื่อ ทำท่ายความสามารถและนักเรียนสามารถนำไปฝึกได้ด้วยตนเอง

มนตรีรา ภัคศิณรงค์ (2540, น. 99-100) การสร้างแบบฝึกที่ดีจะทำให้นักเรียนมีความคงทนใน การเรียนรู้ที่ดี ต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ
2. นักเรียนได้ลงมือฝึกกระทำเอง
3. เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก

สรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ เนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ ครอบคลุมและสอดคล้องกับ เนื้อหาเหมาะสมกับระดับวัย ทำท่ายความสามารถของนักเรียน มีภาพประกอบและใช้เวลาเหมาะสม

2.4.4 ประโยชน์ของแบบฝึก

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, น. 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทาง

จิตใจมากขึ้น

4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นการวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆของนักเรียนได้อย่างชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้อย่างเต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 147) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ไว้ว่า ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ดังนี้

1. เป็นส่วนช่วยเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือ
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่อง ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ได้อย่างทันทั่วทั้งที่
- 6 แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึกทักษะ นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการเขียนแบบฝึกทักษะทำให้มีเวลาในการฝึกฝนมากขึ้น

ยุพา ยิ้มพงษ์ (2542, น. 27) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียน
2. ช่วยเสริมการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและการเอาใจใส่จากผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผล ได้แก่
  - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเรื่องนั้น
  - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก

5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ช่วยให้ครูมองเห็นข้อเด่น ข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาแก้ไขปัญหานั้นอย่างทันที

6. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการเตรียมสร้างแบบฝึกทักษะในด้านนักเรียนที่ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอก แบบฝึกทักษะจะทำให้ ได้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกทักษะด้านต่างๆมากยิ่งขึ้น

วิลโล พิตต์มนมงคลพร (2544, น. 42) ได้กล่าวถึงประโยชน์แบบฝึกทักษะไว้ว่า

1. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาไทยให้คงทน
  2. ใช้เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินผลของนักเรียน โดยหลังจากที่เรียนจบบทเรียนแต่ละครั้งสามารถมองเห็นจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียน ได้อย่างชัดเจน
  3. เป็นประโยชน์ในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษา ไม่เท่ากัน การให้แบบฝึกหัดที่สามารถสนองตอบความสามารถแต่ละบุคคล จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมากกับนักเรียน
  4. ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน
  5. แบบฝึกทักษะมีหลายรูปแบบ ถ้านักเรียนมีโอกาสได้ฝึกบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ช่วยฝึกฝนสติปัญญาให้เกิดความคล่องแคล่วและชำนาญ
  6. ช่วยให้นักเรียนเกิดความรอบรู้ รู้จักเหตุผล รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
  7. ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ในตนเองได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
- ได้ ปรับปรุงการทำงานอยู่เสมอ

8. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานตามลำพัง ทำให้มีความรับผิดชอบ

มนทิตรา ภักดิ์ธรงค์ (2540, น. 96) ได้กล่าวถึง นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกต่างๆ มีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีเพราะนักเรียน ได้ฝึกทำบ่อย ๆ ได้ลงมือกระทำเองจึงทำให้เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึกทักษะ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2540, น. 131) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง เพราะการให้นักเรียน ทำแบบฝึกมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น การฝึกทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญสามารถจดจำเรื่องราวนั้น ๆ ได้อย่างคงทนอีกด้วย

กรมวิชาการ (2545, น. 1) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นอีกทางหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาและเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

เพราะแบบฝึกทักษะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา ทำให้เด็กเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะและสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ สรุปได้ว่า แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก ซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ มีความคงทนในการเรียนรู้แล้ว ยังช่วยแบ่งเบาภาระของครูและยังทำให้นักเรียนพัฒนาตนเองได้ตามความสามารถของตัวเองด้วย

2.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการสอนนั่นเองแต่เป็นแผนที่เน้นให้นักเรียน ได้พัฒนาการเรียนของตนเองด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย มีครูเป็นผู้แนะนำหรือจัดแนวการเรียน แก่ นักเรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง นักเรียนจะอ่านหนังสือ จดบันทึก และควรจะได้เรียนจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เรียนรู้จากวิทยากรท้องถิ่นจากสถานที่ต่างๆ ในชุมชนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต ซีดีรอม วีดิทัศน์ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น. 93)

2.5.2 การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ, 2545, น. 93-96) ได้ให้แนวทางในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

1.1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ย่อยรายชั่วโมง

1.2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมไม่แยกเป็นรายชั่วโมงครูจะต้องจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้ย่อยลง

2. ส่วนประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย

2.1. ชื่อหน่วยที่ ชื่อหน่วย ชั้นที่สอน และเวลาที่สอน

2.2. หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ย่อยก็คือ หัวข้อเรื่อง การเรียนรู้จะเป็นที่แผนขึ้นอยู่กับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้

2.3. จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อ ย่อยที่สอน

2.5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

2.6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน และพฤติกรรมนักเรียน เป็นการประเมินจากสภาพจริง

2.7. สื่อและแหล่งเรียนรู้ จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียน สถานที่ที่จะศึกษา วิทยากร เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่.....

ชื่อหน่วย.....

ชั้น.....

เรื่องย่อย.....

จุดประสงค์การเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจะต้องเตรียมการสอน ไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การสอน เป็นตามขั้นตอนที่วางไว้จะทำให้การสอนนั้นบรรลุจุดประสงค์ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องศึกษาประเด็นที่สำคัญดังนี้ คือ ความหมาย ความสำคัญ ประเภท รูปแบบ และรายละเอียด ของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ จะทำให้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

2.6 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล

2.6.1 การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 44-46) ได้กล่าวถึง สื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษา ได้รับการผลิตขึ้นมาแล้ว ต้องมีการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีนั้นก่อนนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากการสอนใดๆ ที่ไม่ได้ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพภายนอกจะไม่มี ความมั่นใจในประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งหมายถึงคุณภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษาที่ ยืนยันได้ในเชิงปริมาณหรือตัวเลขแล้ว ยังก่อให้เกิดผลข้างเคียงอันเกิดแก่นักเรียนในด้านคุณธรรมและ

จริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมอีกด้วย นอกจากนี้ครูผู้สอนจำนวนมากที่ใช้สื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอน โดยไม่มีหลักการหรือทฤษฎีที่ถูกต้อง ทำให้สื่อหรือการเรียนนั้นมีค่าเท่ากับการนำเอาเครื่องมือมาประกอบการสอนเท่านั้น โดยไม่ทราบว่าสื่อเข้าไปมีบทบาทหรือคุณภาพมากน้อยเพียงใด จากคำดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสื่อและเทคโนโลยีที่ได้รับการผลิตขึ้น เพื่อที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะต้องผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพของสื่อเสียก่อน หลังจากผ่านกระบวนการหรือขั้นตอนของการสร้างสื่อทั้งหลายตามหลักวิชาแล้ว ขั้นตอนต่อไปที่สำคัญคือกระบวนการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น กล่าวคือในการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใดๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอนได้แก่ การหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไปจึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับ มีรายละเอียดดังนี้

2.6.1.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล

วิธีการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยการใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2 - N_c}{N} - 1 \quad (2-1)$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational approach)

N_c แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panclists Who Had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of panclists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับที่มากขึ้นไป คืออัตราเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ จึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและแนะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2.6.1.2 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 49) กล่าวถึง วิธีนี้จะนำสื่อ ไปทดลองกับนักเรียนเป้าหมายการหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรมชุดการสอน แผนการสอนแบบฝึกทักษะ ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1 / E_2 = 80/80$, $E_1 / E_2 = 85/85$, $E_1 / E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) มีความหมายแตกต่างกันในลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1 / E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน(Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 / E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A} \times 100} \quad (2-2)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B} \times 100} \quad (2-3)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 32 คน แต่ละคน ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 (E_2) คือผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากการทดสอบหลังเรียน โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนเรียน

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูก มีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูก มีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

สรุปได้ว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็น 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85, 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่าย ก็อาจตั้งเกณฑ์ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5 /87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวเลข ตัวเลขแรกและตัวเลขหลังตามลำดับถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 10 มากเท่าไร ยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

2.6.2 ดัชนีประสิทธิผล

เมซิญู กิจระการ (2545, น. 12) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผลของสื่อ (Effectiveness Index) เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูประสิทธิภาพทางการสอนและการ วัดผล ประเมินผลสื่อที่นั้นตามปกติอยู่แล้ว ซึ่งคำนวณได้จาก การหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถทำได้ถูกต้องแน่นอน ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของ คะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

การพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 159)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

หรือ
$$E.I. = \frac{P_1 - P_2}{total - P_1} \quad (2-4)$$

เมื่อ p_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
 Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งการที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้น เรียกว่า หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และเพื่อให้สื่อความหมายง่ายขึ้นจึงเปลี่ยนคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละเช่น จากค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิผลของสื่อหรือนวัตกรรมหลังเรียนว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มเติมขึ้นหลังจากใช้สื่อนาน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้สื่อโดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อ เจตคติและความตั้งใจของนักเรียน นำคะแนนที่ได้จากผลการทดลองมาแปลงให้เป็นร้อยละหาค่าสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลองเสร็จแล้วทำการทดลองหลังเรียนนำคะแนนที่ได้มาค่าดัชนีประสิทธิผล

2.7 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ นอกจากนี้ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

อัจฉนา ชิวพันธ์ (2534, น. 13) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความพึงพอใจในงานเป็นความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การบุคคลจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทน ทั้งทางวัตถุและจิตใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2536, น. 130) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในการทำงานว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

สกลใจ วิบูลกิจ (2543, น. 42) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของอารมณ์บุคคล ที่มีต่อองค์ประกอบของงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้นๆ

อิทธิพล อินทมาตย์ (2543, น. 14) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับในสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุจุดหมายระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

วารารณ ช่วยนุกิจ (2544, น. 8) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกบวก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเนื่องมาจากความสำเร็จ ความประสพในสิ่งที่ตนคาดหวังไว้เป็น ความรู้สึกที่สามารถปรับเปลี่ยนได้เสมอ ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ สภาพแวดล้อม ช่วงเวลาในขณะนั้น ๆ ความพึงพอใจเป็นพลังแห่งการสร้างสรรค์สามารถกระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจ มั่นใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และทำให้เกิดเจตคติที่ดีในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น ๆ ด้วย

2.7.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ ตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่เด็กทุกคนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการสร้างสิ่งจูงใจให้เด็กกับนักเรียน ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

Skinner (1971, pp. 1-63) ได้อ้างคำกล่าวของ Jean - acques Rousseau) ที่แสดงความคิดในแนวเดียวกันจากหนังสือ “เอมีล” (Emile) โดยให้ข้อคิดแก่ครูว่า จงทำให้เด็กเกิดความเชื่อว่าเขาอยู่ในความควบคุมของตัวเองแม้ว่าเขามีอิสรเสรีภาพ ด้วยวิธีนี้คนเราจะมีกำลังด้วยตัวเองควรปล่อยให้เด็กได้ทำเฉพาะในสิ่งที่เขาอยากทำแต่เขาอยากทำเฉพาะสิ่งที่ครูต้องการให้เขาทำเท่านั้น

Head (1967, pp. 1-41) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ในทำนองเดียวกันเขากล่าวถึง จังหวะของการศึกษาขั้นตอนการพัฒนาว่ามี 3 ขั้นตอนคือ จุดยืน (Thesis) จุดแย้ง (Antithesis) และ จุดปรับ (Synthesis) ซึ่ง ไวท์เฮด เรียกชื่อใหม่เพื่อใช้ในการศึกษาว่าการสร้างความพึงพอใจ (Fomance) การทำความกระจ่าง (Precision) และการนำ ไปใช้ (Generalization) ในการเรียนรู้ใด ๆ ควรจะเป็นไปตาม 3 จังหวะ คือ

1. การสร้างความพึงพอใจ - นักเรียนรับสิ่งใหม่ ๆ มีความตื่นตัวพอใจกับการได้พบและการเก็บสิ่งใหม่ ๆ
2. การทำความกระจ่าง มีการจัดระเบียบให้คำจำกัดความมีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน
3. การนำไปใช้ - นำสิ่ง ๆ ใหม่ที่ มาได้มาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่จะได้พบต่อไปเกิดความตื่นตัวที่จะเอาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามา

ไวท์เฮดกล่าวถึงการสร้างภูมิปัญญา (Wisdom) ในระบบการศึกษาว่าได้ปฏิบัติกันอย่าง ผิดพลาดมาตลอด โดยการใช้วิธีการฝึกทักษะอย่างง่าย ๆ ธรรมดาแล้วคาดเอาไว้ว่าจะทำให้เกิดภูมิ ปัญญาได้ ถนนที่มุ่งสู่การเกิดภูมิปัญญามีสายเลือดเดียวคือ เสรีภาพในการแสดงความรู้และ ถนนที่มุ่ง สู่สาระสำคัญของการศึกษาประกอบเป็นวงจรของการศึกษา 3 จังหวะ คือ เสรีภาพวิชาการเสรีภาพ (Freedom - Discipline - Freedom) ซึ่งเสรีภาพในจังหวะแรกคือขั้นของการสร้างความพึงพอใจ วิชาการจังหวะที่สอง คือ ขั้นการทำความกระจำงและเสรีภาพในช่วงสุดท้าย คือการนำไปใช้วงจร เหล่านี้ไม่ได้มีวงจรเดียวแต่มีลักษณะเป็นวงจรซ้อนวงจร วงจรหนึ่งเปรียบได้เซลล์ หนึ่งหน่วยและ ขั้นตอนการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ของมันก็คือ โครงสร้างอินทรีย์ของเซลล์เหล่านั้น เช่นเดียวกับวงจร เวลา ที่มีวงจรเวลาประจำ ประจำสัปดาห์ ประจำเดือน ประจำปี ประจำฤดูกาลเป็นต้น และวงจรของ บุคคลช่วงอายุจะเป็นระดับ ดังนี้

ตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 13 หรือ 14 ปี	เป็นขั้นตอนความสนใจ
ช่วงอายุ 14 - 18 ปี	เป็นขั้นตอนของการค้นหาทำความกระจำง
และอายุ 18 ปีขึ้นไป	เป็นขั้นตอนของการนำไปใช้

นอกจากนี้ วิทยาการทั้งหลายในแขนงต่างๆก็มีวงจรของการพัฒนาการและระดับของการ พัฒนาเหล่านี้เช่นกันเมื่อประมวลความคิดทั้งของสกินเนอร์และไวท์เฮด เข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่า เสรีภาพเป็นปฐมเหตุของการนำบุคคลไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่การศึกษาต้องการ นั่นคือเป็นบุคคล ที่มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน เสรีภาพเป็นบ่อเกิดความพึงพอใจ ในการเรียน ดังนั้นการมีเสรีภาพในการเรียน จึงจำเป็นในการสร้างความพึงพอใจในการเรียนความ พึงพอใจทำให้คนมีการพัฒนาในตนเอง วิธีการของการให้เสรีภาพในการเรียนเป็นเรื่องที่กำหนดขอบเขต ในเนื้อหาได้ยาก แต่ความหมายกว้าง ๆ โดยทั่วไปคือ การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกตัดสินใจด้วยตนเอง เพื่อตนเอง เป็นการควบคุม ที่ผู้ถูกควบคุมไม่ตัว ดังนั้น แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนบางประการสำหรับ การจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีวิชาเลือกหลายวิชา หรือจัดให้มีหัวข้อหลายเรื่องในวิชาเดียวกัน หรือ มีแนวทางการเรียนหลายแนวทาง ในเรื่องเดียวกันเป็นต้น

Herzberg (1959, pp. 113 - 115) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิด ความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ซึ่งได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความ พึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยการกระตุ้น (Motivation Factors)
2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors)

ซึ่งปัจจัยทั้งสองเป็นปัจจัยเกี่ยวกับการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ หรือการปฏิบัติงาน มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้นั้นเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จจึงต้องคำนึงถึง การจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักเรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน(Intrinsic Reward) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Reward) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนด โดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น (สมยศ นาวิการ, 2521, น. 119)

สรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีเสรีภาพในการเรียน ได้รับการสนองความต้องการด้านร่างกายและจิตใจและมีแรงกระตุ้นที่ดี เหมาะสม จะทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้และมีผลการเรียนดีขึ้น

2.7.3 ลักษณะของความพึงพอใจ

ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจมีความสำคัญต่อการดำเนินงานให้มีความเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีลักษณะทั่วไป ดังนี้

สมยศ นาวิการ (2525, น. 10) กล่าวถึง ความพึงพอใจมีลักษณะทั่วไปไว้ ดังนี้

1. ความพึงพอใจ เป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัวการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่างๆ ใช้ชีวิตประจำวันทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์ การรับรู้ เรียนรู้ สิ่งที่จะได้รับการตอบแทนแตกต่างกันไปในสถานการณ์ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการ

สัมผัส หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการโดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจ

2. ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์บริการ เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการบริการที่เกิดขึ้น (Confirmation) กับความคาดหวังที่มีผู้รับบริการคิดต่อการบริการดังกล่าว

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ กิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจซึ่งเป็นส่วนให้การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้หนังสืออ่านประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ผู้วิจัยจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยจัดความ พึงพอใจจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้หนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการวัดเนื้อหา ภาษาและกิจกรรม

2.8 บริบทโรงเรียนบ้านหนองไผ่ล้อม

2.8.1 ประวัติโรงเรียนบ้านหนองไผ่ล้อม

โรงเรียนบ้านหนองไผ่ล้อม ก่อตั้งเป็นโรงเรียนสาขาขึ้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2476 ชื่อโรงเรียนประชาบาล ตำบลโนนเพชร (สาขานองไผ่ล้อม) เปิดทำการสอนที่ศาลาวัดบ้านหนองไผ่ล้อม เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นมูลศึกษาถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อมาเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2480 กระทรวงมหาดไทยได้แบ่งท้องที่การปกครองใหม่ โดยแบ่งท้องที่บางส่วนของอำเภอบัวใหญ่ มาขึ้นกับ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่น ที่ตั้งใหม่ จึงได้ตั้งเป็นโรงเรียนอิสระขึ้นชื่อว่า โรงเรียนประชาบาล ตำบลตะกั่วป่า 5 (วัดหนองไผ่ล้อม) โดยมี ร.ต.สุวรรณ โรจนวิพากย์ นายอำเภอลำทะเมนชัย พร้อมด้วย นายเผื่อ ทรัพย์ ศึกษาธิการอำเภอลำทะเมนชัย เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้ง ต่อมาในวันที่ 26 เมษายน 2482 ได้ย้ายโรงเรียนจากวัดบ้านหนองไผ่ล้อมไปเรียนที่ ศาลาการเปรียญวัดบ้านหนองไผ่ล้อม จนถึงวันที่ 25 พฤษภาคม 2484 จึงได้ย้ายโรงเรียนกลับมาที่วัดบ้านหนองไผ่ล้อมอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาวันที่ 1 กันยายน 2488 ได้ย้ายโรงเรียนกลับไปเรียนที่ ศาลาการเปรียญวัดบ้านหนองไผ่ล้อมอีกครั้งหนึ่งจนกระทั่งถึงปี 2503 วันที่ 15 พฤษภาคม 2503 ได้ย้ายโรงเรียนกลับมาที่วัดบ้านหนองไผ่ล้อม ต่อจากนั้นกระทรวงมหาดไทยได้แบ่งท้องที่การปกครองใหม่อีกครั้ง โดยยกฐานะบ้านหนองไผ่ล้อมขึ้นเป็นกิ่งอำเภอนองสองห้อง ในปี 2504 และได้ตั้งชื่อโรงเรียนว่า โรงเรียนบ้านหนองไผ่ล้อม ตำบลตะกั่วป่า อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น และในปี 2504 นี้ โรงเรียนได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียน 20,000 บาท คณะครูบริจาคสมทบอีก 2,400 บาท

รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 22,400 บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2505 ตั้งอยู่บนพื้นที่ 18 ไร่ 26 ตารางวา ซึ่งเป็นที่ราชพัสดุ และที่ดินที่คณะครูร่วมกับชาวบ้านช่วยกันบริจาคเงินซื้อที่ดินเพิ่มอีก 4 ไร่ เป็นเงิน 4,000 บาทเมื่อปี 2514 ที่ตั้งของโรงเรียนจึงมีที่ดินทั้งสิ้น 22 ไร่ 26 ตารางวา ต่อมาในปี 2516 ได้รับการจัดสรรงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนแบบป 1 ซ เป็นเงิน 130,000 บาท คณะครูและชาวบ้านช่วยกันบริจาคสมทบอีก 10,040 บาท สร้างเสร็จเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2516 ต่อมาปี 2518 ได้รับจัดสรรงบประมาณก่อสร้างบ้านพักครู 1 หลังเป็นเงิน 40,000 บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2518 ในปี 2519 ได้รับงบประมาณก่อสร้างบ้านพักครูอีก 1 หลังเป็นเงิน 50,000 บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2519

ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 9 ตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40190 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเขตพื้นที่บริการ 4 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านหนองไผ่ล้อม หมู่ที่ 1 บ้านหนองไผ่พัฒนา หมู่ 9 บ้านสองแคว หมู่ที่ 4 และบ้านสองใหม่ หมู่ที่ 8

2.8.2 วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม มุ่งมั่นบริหารจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.8.3 พันธกิจ

พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักเรียนได้รับการศึกษา อย่างมีคุณภาพโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน

2.8.4 กลยุทธ์

2.8.4.1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักสูตร

2.8.4.2 พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลาย มีหลักสูตรตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

2.8.4.3 พัฒนาชุมชนและสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.8.4.4 พัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียนและเอกลักษณ์ของโรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม

2.8.4.5 พัฒนาคุณภาพโรงเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การประเมินศักยภาพการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ปรากฏว่ามีผลดังนี้ ปีการศึกษา 2557 นักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2 อ่านไม่ออก คิดเป็นร้อยละ 31.81 เขียนไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 13.63 จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยต้องหารูปแบบและวิธีการให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยครูผู้สอนได้คัดเลือกคำพื้นฐานที่ใช้เรียนใน ภาคเรียนที่ 2 จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิตภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คำ คือ กระเป๋าคูณครู โรงเรียนรับประทานอาหาร โต สารภาพ ลักขโมย วังราว ตำรวจ ยาย ตะกร้าหมาก โรงอาหาร คนร้าย อบรม สถานีตำรวจ อาศัย กรุงเทพมหานคร กฎหมาย อาหาร พิษไข้ ซื่อสัตย์ สงสาร ปัจจุบัน กลับใจ เสียใจ ลำบาก ยากจน ฐานะ เหม็น เตือดร้อน เต็กดี กลิ่น สำนึก ยืน ความผิด นิสัย ลูก รีบ แม่ ใจ มา ทดสอบการอ่านและการเขียน หลังเรียนจากที่เรียนในแต่ละเรื่อง เพื่อประเมินความสามารถทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน นำผลการอ่านและการเขียน โดยเรียงลำดับคำที่มีปัญหา มากไปหาคำที่มีปัญหาน้อย เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีหลายสาเหตุ ปัญหาการขาดสื่อการเรียนการสอน วิธีการสอนไม่ สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน ไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีแก้ปัญหานี้ โดยนำนวัตกรรม มาพัฒนาการเรียนของนักเรียน ปรับปรุงวิธีการสอน

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

จินดา คำหรั่ง (2550, น. 1-65) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงแบบ แจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศิลา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำ โดยใช้ภาพประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำ โดยใช้ภาพประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 95.50/97.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำ โดยใช้ภาพประกอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา วงศ์อำไพ (2551, น. 102) ได้ศึกษาวิจัย ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่ง

ประสบการณ์ทางภาษากับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู และพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีนิสัยรักการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูอีกด้วย

นิตยา เดวีเลาะ (2551, น. 67) ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด มาตรฐานตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด มาตรฐานตัวสะกดไทย มีประสิทธิภาพร้อยละ 80.89 / 84.89 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80 / 80 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสือส่งเสริมการอ่าน ระดับมาก

สุชาติ ทองอินทร์ (2551, น. 126) ได้ทำการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง วีรกรรมคุณย่าโม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพ 83.45 / 83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80 และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 61 นอกจากนี้ได้พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับมาก

พานทอง ประจันตะเสน (2552, น. 77-84) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านท่าขอนยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านท่าขอนยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 29 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.76/88.44 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 0.77 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก

คำใบ ไชยสิงห์ (2553, น. 105-111) ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 โรงเรียนบ้านเขว้าใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 19 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 86.80/87.65 และค่าดัชนีประสิทธิผล

เท่ากับ 0.72 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมาก

อดุลย์ มุลละชาติ (2553, น. 71-80) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิดุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 14 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 85.48/84.29 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7215 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

อัมรา ศรีเกิน (2553, น. 141-146) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังปลาโต ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 23 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.33/96.95 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8996 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้สูงขึ้นร้อยละ 89.96 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับ “มากที่สุด”

จิตรลดา ภูถาวร (2554, น. 72-77) วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาการอ่านคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่หลวงอุปถัมภ์ไทยศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาการอ่านคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.61/84.38 ผลสัมฤทธิ์การอ่านคำพื้นฐานก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาการอ่านคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาการอ่านคำพื้นฐาน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ปารีชาติ แพนบุตร (2554, น. 112-117) ได้ศึกษาผลของการใช้แบบฝึกทางภาษาเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเขาชาแหลม อำเภอวังสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเกมทางภาษาเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ 83.74/85.17 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำพื้นฐานหลังเรียนด้วยแบบฝึกเกมทางภาษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำพื้นฐานก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าดัชนีประสิทธิผลการอ่านคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 75.00 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเกมทางภาษาเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานในระดับมากที่สุด

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Bouchard (2002) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านสะกดคำแม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมากระหว่างการอ่านและการสะกดคำแต่การปฏิบัติการณ์อ่านและสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่าการปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญและ พบว่ามีผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักขระวิธที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครู พบว่าการให้คะแนน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำแต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

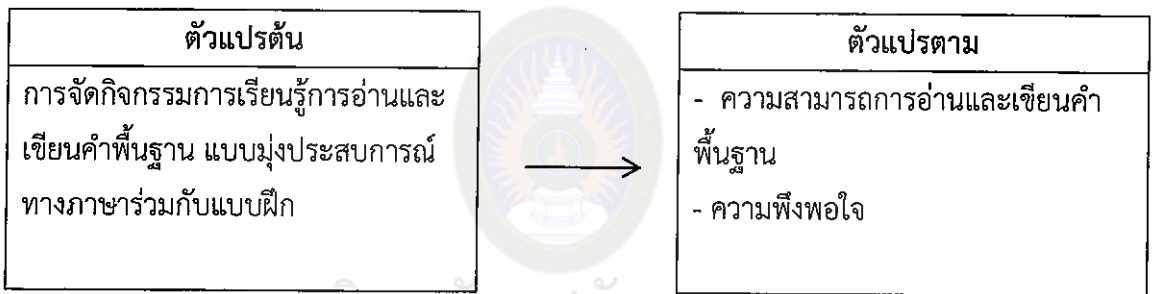
Mepeake (1979, p. A) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาจนถึงความสามารถในการอ่าน และเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาในเมือง Situate และ Massachusetts พบว่าทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายที่มีบกพร่องด้านการอ่านและพบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคนแต่เวลา 12 สัปดาห์ ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ในการสะกดคำ ไปสู่คำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสะกดคำ

Lawrey (1977, p. 817) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึก

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าความสามารถในการอ่าน และการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกิดจากการสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายทั้งการสร้าง แบบฝึก การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและปัจจัยอื่นๆ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาจะต้องได้รับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับสูงขึ้นไปและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยต่อไป

2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวิธีการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสองหนองใต้ ล้อมอำเภอหนองสองห้องจังหวัดขอนแก่นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 19 คนจำนวน 1 ห้องเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผนใช้เวลาในการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง

3.2.2 แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด

3.2.3 แบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือกโดยสร้างแบบทดสอบ 30 ข้อ แล้วเลือกใช้จริงจำนวน 20 ข้อ

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานด้วยการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ทางภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยคู่มือครูการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาคู่มือประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.2 ศึกษาการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อให้ทราบแนวทางของ หลักการเขียนแผนการเรียนรู้ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น, 2535, น. 73-136)

3.3.1.3 วิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาโดยการทำความเข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) รวมทั้งแนวความคิดขอบเขตของกลุ่มสาระการ เรียนรู้มาเป็นกรอบในการทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.4 ศึกษาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำพื้นฐานด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กรมวิชาการ, 2551, น. 67) มีขั้นตอน การจัดทำดังนี้

- 1) ศึกษารายละเอียดเลือกแผนการจัดการเรียนรู้พิจารณาหน่วยเรียนรู้อันที่กำหนดไว้แล้วตรงกับหัวข้อสาระการเรียนรู้ที่วิเคราะห์หลักสูตรไว้
- 2) ศึกษาจุดประสงค์ในหน่วยการเรียนรู้ว่าสอดคล้องกับตัวชี้วัดกลุ่ม
- 3) พิจารณากิจกรรมการเรียนการสอนมาวิเคราะห์เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนจัดการเรียนรู้ต่อไป

3.3.1.5 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยยึดองค์ประกอบสำคัญของแผนจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 1) สาระ
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้
- 3) สาระสำคัญของแต่ละแผน
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) กระบวนการจัดการเรียนรู้

7) สื่อและแหล่งการเรียนรู้

8) การวัดผลและประเมินผล

ตารางที่ 3.1

ตารางวิเคราะห์จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ลำดับแผนที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ จำคำได้	1
2	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ อ่านคำได้	1
3	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ เขียนคำได้	1
4	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ แต่งประโยคปากเปล่าได้	1
5	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ เขียนประโยคที่แต่งได้	1
6	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ แจกลูกและประสมคำได้	1
7	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ นำคำใหม่มาแต่งประโยคได้	1
8	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ อ่านและเขียนประโยคใหม่ได้	1
9	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ เล่าเรื่องที่อ่านและฟังได้	1
10	การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน เรื่องโตกลับใจ นักเรียนเขียนเรื่องสั้นได้	1

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำสำเร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินทดสอบความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระความชัดเจนในการใช้ภาษาครอบคลุมความถูกต้องและประเมินความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้สื่อ/แหล่งเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1) ดร.ฉลาด เสริมปัญญา วุฒิการศึกษา (กศ.ด) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2) นางทัศนีย์ แสงวงเจริญ วุฒิการศึกษา (ศศ.บ) สาขาวิชาภาษาไทย ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

3) นางอรอุมา สุวรรณหงส์ วุฒิการศึกษา (กศ.ม) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

4) นางสาวจริญา ชัยธงรัตน์ วุฒิการศึกษา (กศ.ม) สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนชุมชนดอนหันอำเภอแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล

5) ดร.ชัชวาล อาราชภูรี วุฒิการศึกษา (Ph.D.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

3.3.1.8 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประกอบค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.51 - 5.00	คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	3.51 - 4.50	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.51 - 3.50	คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.51 - 2.50	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00 - 1.50	คะแนน

3.3.1.9 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้พบว่าได้ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไปจึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.37, SD = 0.44$)

3.3.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปสอนจริง

3.3.2 การสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คู่มือครูและหนังสือแบบเรียน

3.3.2.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาการวัดผลประเมินผลตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาวัตถุประสงค์

ชุดที่ 1 คำว่า กระเป่า คุณครู โรงเรียน รับประทานอาหาร

ชุดที่ 2 คำว่า โต สารภาพ ลักขโมย วังราว

ชุดที่ 3 คำว่า ตำรวจ ยาย ตะกร้าหมาก โรงอาหาร

ชุดที่ 4 คำว่า คนร้าย อบรม สถานีตำรวจ อาศัย

ชุดที่ 5 คำว่า กรุงเทพมหานคร กฎหมาย อาหาร พิษไข้

ชุดที่ 6 คำว่า ชื่อสัตย์ สงสาร ปัจจุบัน กลับใจ

ชุดที่ 7 คำว่า เสียใจ ลำบาก ยากจน ฐานะ

ชุดที่ 8 คำว่า เหม็น เตือดร้อน เด็กดี กลิ่น

ชุดที่ 9 คำว่า สำนึก ยิน ความผิด นิสัย

ชุดที่ 10 คำว่า ลูก รีบ แม่ ใจ

3.3.2.4 วางแผนกำหนดรูปแบบและขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.3.2.5 สร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.3.2.6 นำแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3.2.7 เสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินผลความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีเกณฑ์การประเมินผลตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยกำหนดคะแนนดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด, 2547, น. 103)

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5 คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การแปลผลไว้ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.51 - 5.00	คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	3.51 - 4.50	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.51 - 3.50	คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.51 - 2.50	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00 - 1.50	คะแนน

ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจำนวน 5 ท่าน

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึก พบว่า แบบฝึกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.33$ ค่า $S.D. = 0.48$

3.3.3 การสร้างแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน

3.3.3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2547, น. 53 - 80)

3.3.3.2 ศึกษาเนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.3.3.3 สร้างข้อสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานแบบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 3 ตัวเลือกให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยสร้างแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน 30 ข้อ แล้วเลือกใช้จริงจำนวน 20 ข้อ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนแบบทดสอบที่	จำนวนแบบทดสอบที่ใช้
	สร้างขึ้น	จริง
1. นักเรียนสามารถจำคำได้	5	4
2. นักเรียนสามารถอ่านคำได้	7	4
3. นักเรียนสามารถเขียนคำได้	4	4
4. นักเรียนสามารถแจกลูกและประสมคำได้	8	4
5. นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้	6	4
รวม	30	20

3.3.3.4 ตรวจสอบข้อสอบ

3.3.3.5 นำแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ข้อเสนอแนะจำนวนข้อทดสอบในเนื้อหาแต่ละเรื่องควรมีข้อสอบแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนตามข้อเสนอแนะออกข้อทดสอบตามเนื้อหาในแต่ละเรื่องจำนวนที่ออกข้อสอบเพื่อแก้ไขเป็นเรื่องละ 5,7,4,8 ข้อ

3.3.3.6 นำแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 2.7) เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.7 แก้ไขแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญพิมพ์เป็นแบบทดสอบมีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบให้เข้าใจ

3.3.3.8 นำแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยมีการให้คะแนนวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน

3.3.3.9 นำแบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม จำนวน 20 คน มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน

3.3.3.10 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 22 - 80 จำนวน 20 ข้อ

3.3.3.11 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบโดยวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, น. 84-86) จะเลือกข้อทดสอบที่ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 เพื่อคัดเลือกข้อสอบนำไปใช้จริง

3.3.3.12 คัดเลือกข้อสอบเฉพาะข้อสอบที่มีความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนกจำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สูตรของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 93) แบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานทางการเรียนมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาทฤษฎีเนื้อหาสาระแนวคิดเอกสารงานที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่มีการอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ

มาก	3	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมีระดับโดยกำหนดดังนี้ (บุญชมศรี สะอาด, 2545, น. 67)

ความพึงพอใจระดับมาก	มีค่าเฉลี่ย 2.01 - 3.00
ความพึงพอใจระดับปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย 1.01 - 2.00
ความพึงพอใจระดับน้อย	มีค่าเฉลี่ย 0.00 - 1.00

3.3.4.3 นำเสนอแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว
นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้คำแนะนำส่วนที่บกพร่องแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.4.4 นำเสนอแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข
แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและเพิ่มส่วน
ที่บกพร่องลงไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3.4.5 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม
และประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามและนิยามศัพท์เฉพาะความพึงพอใจและนำผลการ
ประเมินหาค่า (Item-Objective Congruence Index : IOC) ได้ค่า IOC โดยรวม 0.89

3.3.4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 19 คนโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ขอนแก่นเขต 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างการอ่านและเขียนคำพื้นฐานด้วยการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้
สถานที่โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อมอำเภอหนองสองห้องจังหวัดขอนแก่นสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 ผู้เรียนจำนวน 19 คน

3.4.1 ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและเขียนคำพื้นฐานทางการ
เรียนก่อนเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน
20 ข้อโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.4.2 ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มเป้าหมายที่ใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน
ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน
10 แผน ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละชุดแล้วเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนและทำแบบฝึก
เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบ
มุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก

3.4.3 ทดสอบหลังเรียน (post- test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นสุด
การเรียนแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก จำนวน 20 ข้อโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.4.4 ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.4.5 นำผลแต่ละชุดมาหาค่าทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

3.5.1 หาค่าประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.5.2 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาการอ่านและเขียนคำพื้นฐานร่วมกับแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.5.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1.1 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC (Item-Objective Congruence Index) (สมนึก ภัททิยธนี, 2544, น. 221) มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับสาระการเรียนรู้ หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.1.2 การหาค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรของเบรนนาน (Brenna) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 87) มีสูตรดังนี้

$$P = \frac{Ru + Ri}{2f} \quad (3-2)$$

เมื่อ p แทน ความยากง่ายของข้อสอบ

Ru แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

Ri แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3.6.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรของเบรนนาน (Brenna) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 87) มีสูตรดังนี้

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2} \quad (3-3)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ

U แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์

L แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์

n_1 แทน จำนวนคนที่สอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนคนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.6.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 93) มีสูตรดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบ

x_1 แทน คะแนนของแต่ละคน

$\sum x_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกคน

$\sum x_i^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3.6.1.5 การหาประสิทธิภาพของการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยตามเกณฑ์ 80/80 มีสูตรดังนี้ (เผชญิ กิจระการ, 2544, น. 49 -50)

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{n}{A} \times 100} \quad (3-6)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึก

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum f}{\frac{n}{B} \times 100} \quad (3-7)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum f$ แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3.6.1.6 ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I) มีสูตร ดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2534, น. 170 -171)

$$E.I = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

E.I = ดัชนีประสิทธิผล

3.6.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียน

โดยใช้ t- test (Dependent samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 112) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad (3-8)$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อหาความมีนัยสำคัญ
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนกลุ่มคู่คะแนน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของ D ทั้งหมดยกกำลังสอง

3.6.3 สถิติพื้นฐาน

3.6.3.1 ร้อยละ (percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3-9)$$

- เมื่อ p แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรหาค่าเฉลี่ยมีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n} \quad (3-10)$$

- เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

ดังนี้

3.6.3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ไพศาล วรคำ (2552, น. 313) มีสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-11)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้องตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
E.I. แทน ดัชนีประสิทธิผล
 Σ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division)
t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อหาความมีนัยสำคัญ
N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E₁/E₂) 80/80

ตอนที่ 2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) 80/80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงได้ดังตารางที่ 4.1-4.2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงคะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียน คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละจากแบบฝึกแต่ละชุด

นักเรียน	ทดสอบก่อนเรียน	คะแนนทดสอบย่อย										ทดสอบหลังเรียน				
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10		รวม			
คะแนนเต็มระบุ	20	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	20
คนที่ 1	7	9	8	8	8	9	8	8	8	8	9	8	10	8	84	16
คนที่ 2	9	10	9	10	9	8	9	9	10	9	8	10	9	10	93	20
คนที่ 3	8	8	9	8	7	9	8	7	7	7	8	7	8	8	78	18
คนที่ 4	10	9	8	9	8	9	8	9	7	8	9	8	10	8	85	20
คนที่ 5	8	8	8	9	7	8	7	7	8	8	8	9	9	8	81	16
คนที่ 6	11	10	10	9	10	9	10	9	10	9	10	9	9	10	95	20
คนที่ 7	6	8	9	9	8	9	7	7	8	7	8	10	7	8	81	16
คนที่ 8	8	8	9	8	9	8	9	9	8	8	8	7	8	10	84	20
คนที่ 9	11	9	8	7	9	8	9	9	8	7	8	10	7	8	82	16
คนที่ 10	12	9	8	10	10	9	10	9	10	9	10	9	9	9	92	18
คนที่ 11	7	9	9	10	7	8	7	7	8	7	8	7	8	8	81	16

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

นักเรียน	ทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนทดสอบย่อย										ทดสอบ หลังเรียน			
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10		รวม		
คนที่ 12	8	10	8	10	8	7	9	9	8	9	9	9	9	87	17
คนที่ 13	9	9	8	9	9	8	7	8	10	10	10	9	9	87	18
คนที่ 14	7	8	8	9	9	10	8	8	9	7	7	9	9	85	16
คนที่ 15	8	10	9	8	7	10	7	8	8	7	7	9	9	83	18
คนที่ 16	9	10	9	8	7	9	9	8	10	7	7	9	9	86	16
คนที่ 17	9	7	9	7	7	10	7	9	9	7	9	9	9	83	16
คนที่ 18	8	7	9	7	9	7	9	9	7	9	9	7	7	80	16
คนที่ 19	12	9	8	9	10	9	10	9	9	9	8	9	9	89	18
รวม	167	167	163	164	159	159	159	157	164	159	164	165	165	1616	331
เฉลี่ย	9.35	8.85	8.65	8.70	8.45	8.45	8.45	8.35	8.70	8.45	8.70	8.75	8.75	85.80	17.55
S.D.	3.01	0.99	0.67	1.03	1.15	1.15	1.00	0.75	1.13	1.15	1.13	0.85	0.85	5.58	1.67
ร้อยละ	46.75	88.50	86.50	87.00	84.50	84.50	84.50	83.50	87.00	84.50	87.00	87.50	87.50	85.80	87.75

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด คะแนนเต็ม 100 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.58 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 85.80 คะแนน ทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.75 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 87.75

ตารางที่ 4.2

ตารางผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) ที่กำหนดไว้ 80/80

รายการ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
ประสิทธิภาพกระบวนการ	19	100	85.80	85.80
ประสิทธิภาพผลลัพธ์	19	20	17.55	87.75
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.80/ 87.75				

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.80 / 87.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ตารางการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล	
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	E.I.	ร้อยละ
19	20	167	331	0.7700	77.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7700 คิดเป็นร้อยละ 77.00

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

ตารางการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัด

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	df	t	Sig
ก่อนเรียน	19	8.79	1.72	8.63	1.80	20.88**	0.0000
หลังเรียน	19	17.42	1.61				

หมายเหตุ. นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนมีความสามารถการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงได้ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

ตารางผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหา			
1. นักเรียนชอบภาพประกอบในเนื้อหา	2.53	0.51	มาก
2. นักเรียนสนใจคำที่ให้อ่านและเขียน	2.47	0.51	ปานกลาง
3. นักเรียนเข้าใจการเรียงลำดับคำเป็นประโยค	2.68	0.48	มาก
4. นักเรียนได้อ่านออกเสียงจากแบบฝึก	2.47	0.51	ปานกลาง
5. นักเรียนเข้าใจความหมายของคำในแบบฝึก	2.68	0.48	มาก
เฉลี่ย	2.56	0.49	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
6. นักเรียนชอบครูเล่าเรื่องโตกลับใจให้นักเรียนฟัง	2.53	0.51	มาก
7. นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องโตกลับใจตามลำดับ	2.74	0.45	มาก
เหตุการณ์จนจบเรื่อง			
8. นักเรียนได้โยงภาพคู่กับคำศัพท์	2.74	0.45	มาก
9. นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองจากแบบฝึก	2.63	0.60	มาก
10. นักเรียนได้ทำใบงานจากแบบฝึก	2.32	0.48	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.59	0.49	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
11. นักเรียนชอบการทำหนังสือเล่มเล็ก	2.53	0.51	มาก
12. นักเรียนชอบรูปภาพ ช่วยให้เรียนอย่างสนุก	2.58	0.51	มาก
13. นักเรียนชอบขนาดของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย	2.32	0.48	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.47	0.50	ปานกลาง
ด้านวัดผลและประเมินผล			
14. นักเรียนสนุกสนานได้ทำแบบฝึกและแบบทดสอบ หลังเรียนทันที	2.63	0.50	มาก
15. นักเรียนชอบการฝึกการอ่านและเขียนที่ได้รู้ คะแนนตนเอง	2.53	0.51	มาก
เฉลี่ย	2.58	0.50	มาก
รวม	2.56	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.1.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

5.1.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก

5.1.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก

5.1.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.2.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.80/87.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

5.2.2 ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.7700

5.2.3 ความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 2.56$, $SD = 0.49$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56

5.3 อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่สมควรนำมาอภิปราย ดังนี้

5.3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.80/87.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 2) นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ 3) ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน 4) ทำหนังสือเล่มใหญ่และ 5) กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งขั้นตอนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้สื่อเสริมประกอบคือแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานจึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนโดยเก็บคะแนนจากใบงาน การทำข้อทดสอบย่อย เน้นทุกแผนการเรียนรู้จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินดา คำหริ่ง (2550, น. 1-65) ได้นำเสนอข้อค้นพบการวิจัยที่ได้จากการวิจัยที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบ ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีการอ่านออกเสียงและแจกลูกสะกดคำได้ ประสิทธิภาพ 95.50/97.50 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกที่ใช้ร่วมกับแผนการสอนที่ได้นำเอากิจกรรมต่างๆ

มาจัดให้สอดคล้องกันในแต่ละแผน ซึ่งประกอบด้วยเพลง เกม ภาพ การเล่านิทาน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละชิ้นจะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันและการสอนควรเตรียมกิจกรรมพิเศษไว้ให้นักเรียนด้วย เช่น การระบายสีภาพในแบบฝึก หรือให้อ่านหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

5.3.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.7700 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นที่มีประสิทธิผลและผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกให้นักเรียนใช้ฝึกซ้ำตรวจสอบผลงานด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความสนใจทางการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน และทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่มีความรู้เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณรุ่ง น้อยสกุล (2548, น. 111) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7700 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 77.00 การใช้แบบฝึกทักษะในการสอนนั้น ได้ยึดหลักการอ่านและการเขียนตามวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่เสาวลักษณ์ รัตวิรัช (2535:7-22) ได้เสนอไว้คือ การสอนตามความต้องการของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถ ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความกระตือรือร้น กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ ช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความก้าวหน้า

5.3.3 ความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ทำให้นักเรียนมีความสามารถการอ่านและเขียนคำพื้นฐานทำให้นักเรียนมีพัฒนาการเข้าใจเนื้อหาที่มีความรู้เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุณี กฤตสิน (2542, น. 92) ได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยกิจกรรมขั้นที่ 5 ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และสงบ มั่นคง (2545, น. 68) สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยกิจกรรมขั้นที่ 5 ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะตามแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544) ได้สร้างตามขั้นตอนที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาปัญหา วิเคราะห์เนื้อหา ทักษะและคำพื้นฐานที่เป็นปัญหาในการอ่านและเขียน แล้วดำเนินการสร้างตามหลักของการสร้างแบบฝึกทักษะที่ตีควมเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้วควมเหมาะสมกับระดับวัยหรือความ

เหมาะสมของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีการใช้ได้ง่าย ใช้เวลาที่เหมาะสมและเป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกทักษะที่ใช้ร่วมกับแผนการสอนที่ได้นำเอากิจกรรมต่างๆมาจัดให้สอดคล้องกันในแต่ละแบบแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยเพลง เกม ภาพ การเล่านิทาน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละชิ้นจะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันและการสอนควรเตรียมกิจกรรมพิเศษไว้ให้นักเรียนด้วย เช่นการระบายสีภาพในแบบฝึก หรือให้อ่านหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

5.3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนแบบจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถทำให้นักเรียนอ่านและเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยได้ดีและมีความสุขสนุกสนานกับการฝึกทำแบบฝึก พัฒนาให้มีหลากหลายในกิจกรรมตามหลักจิตวิทยาเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปสู่สิ่งที่ยาก และมีหน้าตาสวยงาม มีภาพประกอบแต่ละแบบฝึกดังที่ สมยศ นาวิกาน (2525, น. 119) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานหากนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดแก่นักเรียนเอง เช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อความสามารถขณะความยุ่งยากได้สำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับความยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่า เช่นการได้รับคำยกย่องชมเชยจากคุณครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครองหรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถทำให้นักเรียนอ่านและเขียนคำพื้นฐานในบทเรียนภาษาไทยได้ดีและมีความสุขสนุกสนานกับการทำแบบฝึก เพราะแบบฝึกทั้ง 10 ชุด พัฒนาให้มีหลากหลายในกิจกรรมและสร้างตามหลักจิตวิทยาเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปสู่สิ่งที่ยากและมีหน้าตาที่สวยงามมีภาพประกอบแต่ละแบบฝึก ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานหากนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นด้านความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดแก่นักเรียนเอง

5.4 ข้อเสนอแนะ

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองการวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.4.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนในการใช้ให้เข้าใจ มีการวางแผนใช้และมีการใช้อย่างจริงจัง จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก นั้นเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

5.4.1.2 ในการทำกิจกรรมการรู้และผลิตชิ้นงานของนักเรียนครูผู้สอนควรใช้เวลากับนักเรียนในการคิด รวมทั้งนำความรู้ที่ได้รับเชื่อมโยงเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหมายและประโยชน์จากการเรียนรู้นั้นอย่างแท้จริง

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ในเรื่องอื่นๆต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กองทัพ เคลือบพนิชยกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา สังสะอาด. (2540). *การแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน ที่มีภาษาอีสานเป็นภาษาถิ่น*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- การประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม, สำนักงาน. (2535). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ (มปภ.) รูปแบบที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ภาคเรียนที่ 1) ฝ่ายวิจัย และประเมินผลทางการศึกษามหาสารคาม*.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2535). *รายงานการวิจัยเรื่องการเขียนตัวสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก*. อุดรธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1. สำนักงาน. (2551). *รายงานผลการพัฒนาศักยภาพด้าน การอ่านและ การเขียน*.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.สำนักงาน. (2550). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้*.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2533). *คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน ภาษา ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว เขตวังทองหลาง.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544.). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544*. จัดพิมพ์โดย บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด,
- จินดา คำหรั่ง ,จิตรลดา ภูถาวร ,ปารีชาติ แพนบุตร, ปราณี วังมฤค. (2556). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนกลุ่มร่วมมือ แบบ LT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิพนธ์ สาขาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จินตนา วงศ์อำไพ. (2551). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.

- จรรยา บุญมีประเสริฐ. (2537). ผลการสอนแบบชี้แนะที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยาพร สุดสวาท และคณะ. (2545). ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษที่มีต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัยนเรศวร. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จรัส สุขเกษม. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา. ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จรรยารัตน์ กางกั้น. (2538). การศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2525). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน . กรุงเทพฯ.
- ชุดิภาญจน์ เทศยรัตน์. (2545). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง เจ้าคุณผู้มีความสุขสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2545). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2534). เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ณัฐพงศ์ วาวงศ์ด้อย. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี สหวิทยารัตนโกสินทร์.
- ธนู ทดแทนบุญคุณ และ กลุวดี แพทย์พิทักษ์. (2548). ภาษาไทย. กรุงเทพฯ, โอเดียนสโตร์.
- นภาพรณีย์ ทาโยธี. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- นพพล จันทร์เพ็ญ. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- นิธิตา คงสวัสดิ์. (2544). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน*. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร,
ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิตา แจ้งจบ. (2545). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะและการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มี
พยัญชนะในหลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤษะวัน. (2532). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พฤษะวัน. (2533). *มิติใหม่ในการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- บันลือ พฤษะวัน. (2535). *ประเภทของการอ่าน*. กรุงเทพฯ. : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). “*แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก*”, สารพัฒนาหลักสูตร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2536). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซท.
- ปาริชาติ แพนบุตร. (2554). *การใช้แบบฝึกเกมทางภาษาเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. โรงเรียนบ้านเขาแหลม อำเภอวังสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปานดาว วาดโคกสูง. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้ การอ่านการเขียนภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ
ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*, การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เผชญิ กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2) ในการวัดผล
การศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เผชญิ กิจระการ. (2545). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนมวัน วรดลย์. (2542). *การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*.
ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พรชัย ผาดโสง. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมตอนที่ 5 เรื่อง ผักบุ้ง ประกอบการสอน
ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- พานทอง ประจันทะเลเสน. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านท่าขอนยาง สำนักงานเขตพื้นที่*

การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ไพศาล วรคำ, (2552). การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1 กทม. : ประสานการพิมพ์.

มนทิรา ภัคดิณรงค์. (2540). การศึกษาแบบฝึกทักษะกิจกรรม ชั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องที่ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ภายเอกสาร.

ยุพา ยิ้มพงษ์. (2542). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร ล และ ว” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รอบรู้เรื่อง การอ่าน, ออนไลน์. แหล่งที่มา <http://www.thaigoodwiew.com/library/contest2552/type2/thai04/07/reading3.Html>. 2553, สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2553.

รัฐจิตร์ แก้วจำปา. (2544). ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

รุ่งฤดี ชมพูศรี. (2549). การอ่านและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการสอน. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วารสารณ ช่างนก. (2544). ความพึงพอใจต่อการเสนอข่าวการเมืองของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิชาการ,กรม. (2545). หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ค.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ภายเอกสาร.

- ศิริพร ศรีสุนนท์พันธ์, (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำยากโดยใช้แบบฝึกทักษะ ด้วยวิธีการสอนแบบ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศลใจ วิบูลกิจ. (2543). ความสนใจเทคนิคระหว่างการประชุมงานของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอ. เขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญา กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สกุณา เลิกนอก. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สงบ มั่นคง. (2545). แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพเรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอน วิชาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนิท สัตโยภาส. (2526). การสอนภาษาไทยให้แก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมควร น้อยเสนา. (2548). การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิดและแบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถ่ายเอกสาร
- สมนึก ภัททิยานี. (2537). การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : ภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยานี. (2544). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมยศ นาวิการ. (2525). การพัฒนาองค์การและการจูงใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สมุทร เข็มเขาวนิจ. (2539). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายสุนี สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์. ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ทองอินทร์. (2551). การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง วีรกรรมคุณย่าโม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ(กศ.ม.หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรพล คำมะณีจันทร์. (2545). *การศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้เกมประกอบการสอน*. โรงเรียนบ้านเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น.
- สุณี กฤตสิน. (2542). *การสร้างแบบฝึกทักษะ กิจกรรมชั้นตอนที่ 5 เรื่อง อ้อยอมยิ้ม ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2544). *สาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ทักษะภาษา เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- เสาวลักษณ์ รัตวิรัช. (2535). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา*. กรุงเทพฯ.
- อดุลย์ มุลละชาติ. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิดุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อติชาติ ทนทอง. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกิจกรรมชั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพเรื่อง ม้ากานกล้วย ประกอบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนุบาลมหาสารคาม. (2553). *โรงเรียน.สารสนเทศโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม*.
- อนุบาลมหาสารคาม. (2551). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม พุทธศักราช 2546*. (ฉบับปรับปรุง) อรุณรุ่ง น้อยสกุล. ที่มา [www.kroobannok.com/blog/8218-แคช](http://www.kroobannok.com/blog/8218-แคช สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2553) สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2553.
- อัจฉนา ชิวพันธ์. (2534). *คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อัมรา ศรีเกิน. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อิทธิพล อินทมาตย์. (2543). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจ “โรงพิมพ์เพื่อประชาชน” ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี*.
- อุษา ชันแข็ง . (2545). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้*

- แบบฝึกทักษะการสะกดคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
เอกฉัตร จารุเมธีชน. (2537). *ภาษาไทยสำหรับครู*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Best J.W. (2541). *Research in Educstion*. New York : Pretice Hall.
- Bouchard, Magaret Part. "An Investigation of Student Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Errors." *Dissertation Abstracts International*.63 (2) : 541-A ; August, 2002
- Caroll, John B. "Lingquistics and the Psychology of Language" *review of Education Research*. 34-2 : December. 1964
- Gray, Willam S. "A Summary of Reading Investigations July, 1947 to June 30,1948" *Journal of Educational Research*. 6 : 402-410, February, 1949.
- Harris and Smith. (1976). *Reading Instruction diagnostic Teaching in the Classroom New*. New York: Holf Rinchart and Winston,
- Herzberg. Frederick. (1959). Mansner. and Syderman Barbara. *He Motivation to work*. Newyork : John Wiley and Sons.
- Lawrey , Eleanor blodwynlanc, "The Effects of Four Drills and Practices. Time Units on the Decoding Performances of Students with Specific Learning distbilities, " *Dissertation Abstracts International*. 39 (2) : 817 – A ; August, 1977.
- Mepeake, Poyce Guinta. "The Effects of original syatematic Study Worksheet, Reading Level and Sex on the spelling Achievement of Sixth Grade Students," *Dissertation Abstracts International*. 39 (12) : 1799 – A ; June, 1979.
- Skinner, Quintin, "*The halion City Republics*" in Democracy the Unfinished Journey : Prentice – Hall. Inc, 1992.
- Whitehead, K.P. *Accent on Learning*. San Francisco : Joss – Boss Publishers, 1967.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.2 ครูตีตแผนภูมิเพลง ความซื่อสัตย์ บนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงพร้อมกัน ครูอ่านเนื้อเพลงและร้องเพลงให้นักเรียนฟัง 2 จบ แล้วให้นักเรียนฝึกร้องจนคล่องพร้อมกับปรบมือให้จังหวะ ไปด้วย

1.3 ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความหมายและข้อคิดที่ได้จากเนื้อเพลง

2. ชั้นสอน

ขั้นที่ 1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง นำหนังสือเรื่อง โดกกลับใจ มาให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนทีละคน ดังนี้

1.1 นักเรียนเห็นภาพอะไร

1.2 นักเรียนคิดว่าคนในภาพเกี่ยวข้องกันอย่างไร

1.3 เรื่องเกิดที่ไหน

1.4 เขากำลังทำอะไร

1.5 ครูเล่าสวดแทรกอารมณ์ให้เกิดความสนุกสนานเร้าใจนักเรียนชี้ภาพประกอบ การเล่าเน้นคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงกับภาพ เช่น ชีภาพโดกกลับใจ ภาพโตขโมยของเพื่อน ภาพแสดงความเสียใจ ภาพโตสารภาพผิด เป็นต้น

1.6 เมื่อเล่าจบแต่ละหน้าครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นสนใจอยากทราบเหตุการณ์ต่อไป โดยให้นักเรียนทายเหตุการณ์ล่วงหน้าว่า ต่อไปนี้จะเป็น

ขั้นที่ 2 นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง โดกกลับใจ ตามลำดับเหตุการณ์จนจบเรื่อง ครูกระตุ้นโดยใช้คำถาม เช่น เนื้อเรื่องอยู่ที่ไหน ใครทำอะไร เกิดอะไร มีเหตุการณ์อะไรบ้าง

2.1 นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องโดกกลับใจ ตามครูทีละหน้าจนจบเรื่อง แล้วให้แสดงท่าทางเลียนแบบตัวละครที่ตนเองชอบเช่นแสดงท่าทางเป็นยาย

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน ครูบอกจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทราบว่าช่วยกันเขียนเรื่อง โดกกลับใจสำหรับนักเรียนใช้ประกอบการเรียน

3.1 นักเรียนช่วยกันคิดและตกลงกันว่าเริ่มต้นเรื่องอย่างไร

3.2 ครูเขียนเรื่อง โดกกลับใจ ตามที่นักเรียนส่วนมากบอกลงบนแผนภูมิ

3.3 ขณะที่ครูเขียนต้องอ่านออกเสียงคำที่เขียน เพื่อให้นักเรียนมองเห็นตัวหนังสือได้ชัดเจนสัมพันธ์กับเสียงกับคำ ครูอ่านให้นักเรียนอ่านตามจนจบข้อความ

3.4 นักเรียนออกไปวาดภาพประกอบเรื่องโดกกลับใจลงในสมุดเล่มเล็กที่นักเรียนทำไว้เป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 4 การเขียนหนังสือเล่มใหญ่ เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจ คำ ประโยค และเนื้อเรื่องที่อ่าน

4.1 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งจะต้องปรึกษาหารือกัน โดยยึดข้อความเป็นหลัก ครูคอยตรวจข้อความและแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักภาษา

4.2 เมื่อนักเรียนคัดลอกข้อความที่ละแผ่นและวาดภาพประกอบ เพื่อให้ได้หนังสือฉบับสมบูรณ์และสวยงามเสร็จเรียบร้อยแล้วให้เปลี่ยนหน้าที่กันทำโดยผลัดเปลี่ยนกันทำทุกหน้าที่

ขั้นที่ 5 กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา อ่านและเขียนคำในหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องโตกลับใจ

5.1 ครูและนักเรียนช่วยกันติดหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องโตกลับใจ บัตรคำทุกคำใส่ลงในกระเป่าผั่ง แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมๆกัน

5.2 ครูเป็นผู้กำหนดคำและให้นักเรียนมาหยิบคำที่เหมือนกันจากกระเป่าผั่ง มาเทียบคำในหนังสือเล่มใหญ่และช่วยกันอ่านและตรวจสอบความถูกต้อง ทำจนครบทุกคำ

5.3 นักเรียนใช้กระดาษแล้วปิดคำใดคำหนึ่งในหนังสือเล่มใหญ่ให้นักเรียนเลือกคำที่หายไป ทำเช่นนี้จนครบทุกคน

5.4 ครูชี้คำในหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนอ่าน พร้อมกันและรายบุคคลโดยชี้คำสลับกันจนครบทุกคน แบ่งกลุ่มนักเรียนเท่ากันและแจกบัตรคำกลุ่มละ 1 ชุดปฏิบัติตามใบงาน

3. ขั้นสรุป

3.1 นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและสรุปแนวคิดของเรื่อง “โตกลับใจ” ว่าให้ข้อคิดเกี่ยวกับอะไร เด็กดีต้องทำตัวอย่างไร

3.2 นักเรียนอ่านออกเสียงรายกลุ่มและรายบุคคล

3.3 ครูและนักเรียนตรวจผลงานร่วมกัน

3.4 นักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 1,2,3,4 และ 5

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเล่มใหญ่เรื่อง โตกลับใจ

2. บัตรคำ เรื่อง โตกลับใจ

3. กระเป่าผั่ง

4. แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 1,2,3,4 และ 5

การวัดและการประเมินผล

1. วิธีวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบย่อยแบบปรนัย 10 ข้อ เรื่องโตกลับใจ

- เล่าเรื่องบอกรายละเอียดจากเรื่องที่ฟัง เรื่องโตกลับใจ

2. ตรวจสอบผลงาน

- การอ่าน
- การเขียน
- แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 1,2,3,4 และ 5

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)..... ผู้วิจัย

(นางพรรณิ กาสังข์)

...../...../.....

แบบทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้
เรื่อง โตกลับใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ทับข้อ ก ข และ ค ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อละ 1 คะแนน

<p>1. ข้อใดเขียนประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. กวักมือ พ่อ โต เรียก</p> <p>ข. มี โต นิสัย ลักขโย</p> <p>ค. โต อาศัย อยู่ กับ ยาย</p>	<p>6. โต..... ใน ความผิด ของ ตน ควรเติมคำใดในช่องว่าง</p> <p>ก. เพื่อน</p> <p>ข. สำนึก</p> <p>ค. กวักมือ</p>
<p>2. คำว่า สารภาพ อ่านว่า</p> <p>ก. สา-ละ-พา</p> <p>ข. สา-ละ-พาว</p> <p>ค. สาร-ละ-พาว</p>	<p>7. คำใดอ่านออกเสียงต่างจากพวก</p> <p>ก. อาหาร</p> <p>ข. สารภาพ</p> <p>ค. ตำรวจ</p>
<p>3. “ น ลี ก ” คำใดเขียนได้ถูกต้อง</p> <p>ก. กลิ่น</p> <p>ข. นลก</p> <p>ค. กนลี</p>	<p>8. โตกำลังค้น.....ของเพื่อน</p> <p>ก. กระเป๋า</p> <p>ข. ตะกร้าหมาก</p> <p>ค. โรงอาหาร</p>
<p>4. ย - น เขียนได้ตรงกับคำใด</p> <p>ก. ยี่</p> <p>ข. ยืน</p> <p>ค. นื้อ</p>	<p>9. คำว่า “ ลูก ” เขียนสะกดคำได้ตรง ข้อใด</p> <p>ก. ก - ู - ล</p> <p>ข. ล - ู - ก</p> <p>ค. ล - ู - ู</p>
<p>5. คำใดอ่านถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. รอ - อี - บอ - ร์บ</p> <p>ข. รอ - ออ - บอ - ร์บ</p> <p>ค. รอ - อือ - บอ - ร์บ</p>	<p>10. ม - แ - ' ระสมคำได้ตรงกับข้อ ใด</p> <p>ก. แม่</p> <p>ข. แม้</p> <p>ค. แมม</p>

เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้
เรื่อง โศกกลับใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

.....

1. ค	2. ข	3. ก	4. ข	5. ก
6. ข	7. ค	8. ก	9. ข	10. ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 1

จุดประสงค์ที่ 1 อ่านและเขียนคำ จากเรื่องโตกถับใจ

ชื่อ.....เลขที่.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 1 โยงภาพกับคำให้สัมพันธ์กันแล้วอ่านให้เพื่อนๆ ฟัง

*	*	โต ☐
*	*	กระเป๋าก ☐
*	*	คุณครู ☐
*	*	สารภาพ ☐
*	*	สิ่ง ☐

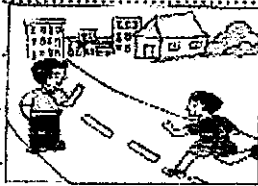
แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 2

จุดประสงค์ที่ 1 อ่านและเขียนคำ เรื่องโตกลับใจ

ชื่อ.....เลขที่.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 2 เลือกคำที่กำหนดให้ ใส่เรื่องตามลำดับเหตุการณ์ จากภาพ

โต ขาย ตะกร้าหมาก ถักขโมย คุณครู วิ่งราว ตำรวจ สارقภาพ คนร้าย

แบบฝึกที่ 1 ถึงกรรมที่ 3

จุดประสงค์ที่ 1 อ่านและเขียนคำ เรื่อง ไตกล้าใจ

ชื่อ.....เลขที่.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง แบบฝึกที่ 1 ถึงกรรมที่ 3 เลือกคำที่กำหนดมาให้ เขียนได้ภาพให้ถูกต้อง แล้วอ่านให้เพื่อนๆฟัง

ตะกล้าหมาก   โรงอาหาร

คนร้าย

ถาวร   สถานีตำรวจ

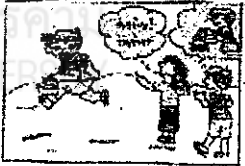
.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

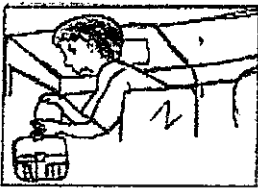

แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 4

จุดประสงค์ที่ 1 อ่านและเขียนคำ เรื่อง โศกสลับใจ

ชื่อ.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ทำตัวเอง แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 4 เลือกคำที่สามหมัดให้ เขียนได้ภาพให้ถูกต้อง แล้วอ่านให้เพื่อนฟัง

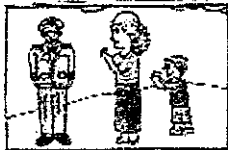
.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 5

จุดประสงค์ที่ 1 อ่านและเขียนคำฝึกกิจกรรมทางภาษา เรื่องโตกลับใจ

ชื่อ.....เลขที่.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง แบบฝึกที่ 1 กิจกรรมที่ 5 เรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ได้ใจความ

1. สำนึก   โต   ความผิด   ตน   ของ   ใน

2. รับประทาน   เสร็จ   อาหาร   ก่อน   โต   เพื่อน   เสมอ

3. สามารถ   แก่   หลานชาย   ไม่   ยาย   ได้   นิสัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4. โต   ยาย   กับ   อยู่   อาศัย

5. ยืน   พ่อ   กวักมือ   โต   เรียก

เรื่อง โศกลับใจ

โตอาศัยอยู่กับยาย เพราะฐานะที่ยากจนพ่อและแม่ของโตจึงต้องไปทำงานที่ กรุงเทพมหานคร ปล่อยให้โตอยู่กับยายตามลำพังเป็นเวลาหลายปีมาแล้ว จนปัจจุบันโตเรียนอยู่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โตมีนิสัยรักเก็บออมเงินน้อย โดยเฉพาะเงินของยายที่อยู่กินจะกร้าหามากจะหายเป็น ประจำ ทั้งที่รู้ว่าหลายชายเป็นคนขโมยแต่ยายก็ไม่สามารถแก้นิสัยของหลายชายได้ ขณะอยู่ที่ โรงเรียนเมื่อเพื่อนๆ ไปรับประทานอาหาร โตจะรีบรับประทานให้เสร็จก่อนคนอื่นๆ แล้วรีบมา คั้นกระเป๋ายางของเพื่อนเป็นประจำ แต่คุณครูและเพื่อนๆ ก็จับเอาผิดเขาไม่ได้สักที

วันหนึ่งขณะที่โตกำลังคั้นกระเป๋ายางของเพื่อน คุณครูวิภาถามพบเข้า จึงได้อบรมดักเตือน เพื่อให้เขากลับตัวใหม่แต่โตก็ยังทำเหมือนเคย อีกสองสามวันต่อมา ยายได้ทราบข่าวว่า แม่ของ โตไม่สบาย ยายจึงมาขอลาคุณครูวิภา เพื่อพาโตไปเยี่ยมแม่

เมื่อถึงกรุงเทพมหานคร ระหว่างทางเข้าซอยบ้านพักของแม่ ทันใดนั้นก็มีคนร้ายเข้ามา วิ่งราวกระเป๋ายางของชายไป ชายและโตต่างก็ร้องให้คนช่วย ขณะร้องเรียกอยู่นั้น โตเห็นชายมี อาการเสียใจมาก ทำให้โตนึกถึงการกระทำของคนที่เคยขโมยเงินของยาย และสิ่งของ ของเพื่อน เวลาผ่านไปไม่นาน โตเห็นตำรวจจับคนร้ายได้ แล้วยำกระเป๋ามาคืนยาย พร้อมกับ บอกให้ยายระวังภัยจากบุคคลเหล่านี้ จากนั้นตำรวจก็นำคนร้ายไปที่สถานีตำรวจเพื่อดำเนินคดี ตามกฎหมาย หลังจากนั้นโตและยายจึงเดินทางต่อไปที่บ้านพักของพ่อแม่ อีกสักพัก โตเห็นพ่อ ยืนก้มหัวมือเรียก “ โศกทางนี้ลูก ” โตรีบวิ่งไปหาพ่อด้วยความดีใจ

เมื่อถึงบ้านพักของพ่อแม่ ซึ่งเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวเก่าๆ มีน้ำคลองเน่าเสีย ส่งกลิ่นเหม็น อยู่ได้ดูน เป็นสภาพที่แสดงถึงความลำบากและไม่สะดวกสบาย โตรู้สึกสงสารพ่อแม่มาก โตเฝ้าเข้าอกแม่ที่นอนซึมด้วยพิษไข้ พร้อมทั้งร้องไห้ด้วยความคิดถึงและสำนึกในความผิด ของตนโต จึงตัดสินใจสารภาพกับพ่อแม่ว่า “ พ่อแม่ครับโตเคยขโมยเงินของยายและขโมย สิ่งของของเพื่อน แต่ต่อไปนี่โตจะไม่ทำอีกแล้วครับ โตจะเป็นเด็กดี ไม่ลักขโมย ไม่โกหก และซื่อสัตย์กับทุกคน เพราะโตเชื่อแล้วว่า ถ้าเราไม่ทำความเดือดร้อนให้คนอื่น เขาก็คงไม่มา ทำความเดือดร้อนให้เรา ”

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คำชี้แจง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โปรดกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม 1.1 ความถูกต้อง 1.2 เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน 1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย 1.4 สามารถนำทักษะไปใช้จริงในการปฏิบัติได้					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา 2.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ 2.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย 2.4 สามารถประเมินผลได้ 2.5 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ได้					
3. เนื้อหา 3.1 เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 3.2 ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือ 3.3 มีความชัดเจนน่าสนใจ 3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์ 3.5 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน 3.6 การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนเหมาะสมกับวัย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.7 ฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์					
3.8 นักเรียนมีผลงาน					
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.5 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ					
4.7 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน					
4.8 ผู้เรียนได้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
5.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม					
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการจัดการเรียนรู้					
6. ความเป็นระเบียบและมีวินัย					
6.1 สอนสอดแทรกความเป็นระเบียบและมีวินัยในเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม					
6.2 ปลูกฝังด้านระเบียบวินัยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
7. การวัดผลประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียน
คำพื้นฐานภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม			
1.1 ความถูกต้อง	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
1.4 สามารถนำทักษะไปใช้จริงในปฏิบัติ	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.17	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
2.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สามารถประเมินผลได้	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
2.5 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ได้	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.43	เหมาะสมมากที่สุด
3. เนื้อหา			
3.1 เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือ	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
3.3 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4.33	0.00	เหมาะสมมาก
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
3.5 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
3.6 การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
เหมาะสมกับวัย	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
3.7 ฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.8 นักเรียนมีผลงาน			
รวมเฉลี่ย	4.21	0.43	เหมาะสมมาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
4.7 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4.8 ผู้เรียนได้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.29	0.56	เหมาะสมมาก
5. สื่อการเรียนรู้			
5.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
5.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	3.67	1.15	เหมาะสมมาก
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการจัดการเรียนรู้	3.67	1.15	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	3.92	0.72	เหมาะสมมาก
6. ความเป็นระเบียบและมีวินัย			
6.1 สอนสอดแทรกความเป็นระเบียบและมีวินัยในเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
6.2 ปลุกฝังด้านระเบียบวินัยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.33	0.29	เหมาะสมมาก
7. การวัดผลประเมินผล			
7.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลเหมาะสม	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.37	0.44	เหมาะสมมาก

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 ชุด มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา การจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โปรดกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา 1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย 1.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดอย่างชัดเจน 1.4 พฤติกรรมที่ระบุสามารถวัดผลประเมินผลได้					
2. เนื้อหา 2.1 เหมาะสมกับระดับชั้น 2.2 ความยากง่ายเหมาะสม 2.3 น่าสนใจและมีประโยชน์กับผู้เรียน					
3. รูปแบบของกิจกรรม 3.1 มีภาพประกอบเหมาะสมและชัดเจน 3.2 กิจกรรมน่าสนใจ 3.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง 3.4 สามารถประเมินผลได้					
4. การใช้ภาษา 4.1 เหมาะสมกับวัย 4.2 อธิบายชัดเจนเข้าใจง่าย 4.3 ความถูกต้องของคำนิยามศัพท์					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. การออกแบบ					
5.1 กิจกรรมน่าสนใจ					
5.2 กิจกรรมเรียงจากง่ายไปหายาก					
5.3 นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง					
6. การวัดผลประเมินผล					
6.1 วัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา					
6.3 สามารถวัดและประเมินผลได้จริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดอย่างชัดเจน	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
1.4 พฤติกรรมที่ระบุสามารถวัดผลประเมินผล ได้			
รวมเฉลี่ย	4.33	0.29	เหมาะสมมาก
2. เนื้อหา			
2.1 เหมาะสมกับระดับชั้น	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ความยากง่ายเหมาะสม	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
2.3 น่าสนใจและมีประโยชน์กับผู้เรียน	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.38	เหมาะสมมาก
3. รูปแบบของกิจกรรม			
3.1 มีภาพประกอบเหมาะสมและชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 กิจกรรมน่าสนใจ	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
3.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 สามารถประเมินผลได้	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.42	0.43	เหมาะสมมาก
4. การใช้ภาษา			
4.1 เหมาะสมกับวัย	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4.2 อธิบายชัดเจนเข้าใจง่าย	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
4.3 ความถูกต้องของคำนิยามศัพท์	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.22	0.72	เหมาะสมมาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. การออกแบบ			
5.1 กิจกรรมน่าสนใจ	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 กิจกรรมเรียงจากง่ายไปหายาก	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
5.3 นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
รวมเฉลี่ย	4.56	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลประเมินผล			
6.1 วัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
6.2 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
6.3 สามารถวัดและประเมินผลได้จริง	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.11	0.53	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.33	0.48	เหมาะสมมาก

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	เฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+0	+1	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
9	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+0	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
19	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
21	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
23	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.80	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	เฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	สอดคล้อง

จากตารางที่ ค.1 พบว่าข้อสอบทุกข้อมีค่าสูงกว่า .06 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ทุกข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.2

ค่าความยาก(p)และอำนาจจำแนกรายข้อ(R)ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	ความยาก (P)	แปลผล ความยาก	อำนาจจำแนก (R)	แปลผลอำนาจจำแนก	สรุปผล
1	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.62	สูง	ใช้ได้
2	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
3	0.47	ปานกลาง	0.48	ปานกลาง	ใช้ได้
4	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
5	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.60	สูง	ใช้ได้
6	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.43	ปานกลาง	ใช้ได้
7	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
8	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.47	ปานกลาง	ใช้ได้
9	0.47	ปานกลาง	0.48	ปานกลาง	ใช้ได้
10	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
11	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.47	ปานกลาง	ใช้ได้
12	0.53	ปานกลาง	0.45	ปานกลาง	ใช้ได้
13	0.59	ปานกลาง	0.68	สูง	ใช้ได้
14	0.44	ปานกลาง	0.43	ปานกลาง	ใช้ได้
15	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
16	0.44	ปานกลาง	0.43	ปานกลาง	ใช้ได้
17	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
18	0.47	ปานกลาง	0.62	สูง	ใช้ได้
19	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.40	ปานกลาง	ใช้ได้
20	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.47	ปานกลาง	ใช้ได้
21	0.44	ปานกลาง	0.43	ปานกลาง	ใช้ได้
22	0.53	ปานกลาง	0.45	ปานกลาง	ใช้ได้
23	0.50	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	ใช้ได้
24	0.59	ปานกลาง	0.55	ปานกลาง	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ข้อ	ความยาก (P)	แปลผลความ ยาก	อำนาจจำแนก (R)	แปลผลอำนาจจำแนก	สรุปผล
25	0.59	ปานกลาง	0.42	ปานกลาง	ใช้ได้
26	0.47	ปานกลาง	0.62	สูง	ใช้ได้
27	0.53	ปานกลาง	0.45	ปานกลาง	ใช้ได้
28	0.50	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	ใช้ได้
29	0.53	ปานกลาง	0.45	ปานกลาง	ใช้ได้
30	0.50	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	ใช้ได้

สรุปคุณภาพแบบสอบถาม

ค่าความยาก   ระหว่าง 0.44 - 0.75

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ   รายข้อ 0.40 - 0.68

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ตามวิธีของโลเวท (Lovett) เท่ากับ 0.89

ตารางที่ ค.3

ค่าอำนาจจำแนก

ข้อที่	Corrected Item – total Correlation
1	0.86
2	0.48
3	0.25
4	0.86
5	0.31
6	0.23
7	0.86
8	0.87
9	0.40
10	0.86
11	0.44
12	0.86
13	0.42
14	0.86
15	0.23
16	0.51
17	0.86
18	0.44
19	0.87
20	0.42

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.23 – 0.86

Reliability Coefficients N of = 30 N of Items = 20 Alpha = .92

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ทับข้อ ก ข และ ค ที่เห็นว่าถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 20 คะแนน

<p>1. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. โต สำนึก ใน ความผิด ของ ตน</p> <p>ข. ความผิด ใน สำนึก โต ของ ตน</p> <p>ค. สำนึก ตน ของ โต ใน ความผิด</p>	<p>6. โต ..... อยู่กับยาย ควรเติมคำในช่องว่าง</p> <p>ก. เพื่อน</p> <p>ข. อาศัย</p> <p>ค. กวักมือ</p>
<p>2. คำว่า สำนึก อ่านว่า</p> <p>ก. สำ - กีก</p> <p>ข. สำ - นีก</p> <p>ค. สำ - นิก</p>	<p>7. คำใดอ่านออกเสียงต่างจากพวก</p> <p>ก. อบรม</p> <p>ข. สงสาร</p> <p>ค. ปัจจุบัน</p>
<p>3. คำใดเขียนเหมือนกับคำ “ฐานะ”</p> <p>ก. นฐานะ</p> <p>ข. ฐานะ</p> <p>ค. ฐะนา</p>	<p>8. โดมีนีสัย ..... ควรเติมคำใดในช่องว่าง</p> <p>ก. ชอบโมโห</p> <p>ข. ลักขโมย</p> <p>ค. สนุกสนาน</p>
<p>4. คำในข้อใดออกเสียงสระโอ</p> <p>ก. โรงอาหาร</p> <p>ข. กลับใจ</p> <p>ค. พืชไร่</p>	<p>9. คำว่า “เหม็น” เขียนสะกดคำได้ตรงข้อใด</p> <p>ก. หอ - มอ - เอะ - นอ - เหม็น</p> <p>ข. หอ - ลอ - เอะ - นอ - เหม็น</p> <p>ค. ลอ - เอะ - เอะ - นอ - เหม็น</p>
<p>5. คำใดอ่านถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. ตอ - โอ - โอ</p> <p>ข. ตอ - ตอ - โต</p> <p>ค. ตอ - โอ - โต</p>	<p>10. คำว่า ชื่อสัตย์ อ่านว่า</p> <p>ก. ชื่อ - ตัด</p> <p>ข. ชื่อ - ชื่อ</p> <p>ค. ชื่อ - สัต</p>

<p>11. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>เรียก</p> <p>ก. กวักมือ พ่อ โต</p> <p>ข. มี โต นิสัย ลักขโมย</p> <p>ค. โต อาศัย อยู่ กับ</p> <p>ยาย</p>	<p>16. โต.....ในความผิด ของตน ควรเติมคำใดในช่องว่าง</p> <p>ก. เพื่อน</p> <p>ข. สำนึก</p> <p>ค. กวักมือ</p>
<p>12. คำว่า สารภาพ อ่านว่า</p> <p>ก. สา-ละ-พา</p> <p>ข. สา-ละ-พาบ</p> <p>ค. สาร-ละ-พาบ</p>	<p>17. คำใดอ่านออกเสียงต่างจากพวก</p> <p>ก. อาหาร</p> <p>ข. สารภาพ</p> <p>ค. ตำรวจ</p>
<p>13. “ น ลี ก ” คำใดเขียนได้ถูกต้อง</p> <p>ก. กลิ่น</p> <p>ข. นลก</p> <p>ค. กนลี่</p>	<p>18. โตกำลังค้น.....ของเพื่อน</p> <p>ก. กระเป๋า</p> <p>ข. ตะกร้าหมาก</p> <p>ค. โรงอาหาร</p>
<p>14. ย - น เขียนได้ตรงกับคำใด</p> <p>ก. ยี่</p> <p>ข. ยีน</p> <p>ค. นือ</p>	<p>19. คำว่า “ ลูก ” เขียนสะกดคำได้ตรงข้อใด</p> <p>ก. ก - ู - ล</p> <p>ข. ล - ู - ก</p> <p>ค. ล - ุ - ู</p>
<p>15. คำใดอ่านถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. รอ - อี - บอ - รีบ</p> <p>ข. รอ - ออ - บอ - รีบ</p> <p>ค. รอ - อือ - บอ - รีบ</p>	<p>20. ปูเดิน..... ควรเติมคำใดในช่องว่าง</p> <p>ก. เซ</p> <p>ข. เก</p> <p>ค. เร</p>

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง โศกกลับใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

.....

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	ก	11	ค
2	ค	12	ข
3	ข	13	ก
4	ก	14	ข
5	ค	15	ก
6	ข	16	ข
7	ค	17	ค
8	ข	18	ก
9	ก	19	ข
10	ค	20	ข

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
เรื่อง การอ่านและเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อต้องการทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 15 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที
3. ให้นักเรียนพิจารณาว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อ มากน้อยเพียงใด
4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อโดยกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน ดังนี้

3	หมายถึง	มาก
2	หมายถึง	ปานกลาง
1	หมายถึง	น้อย
5. ในแต่ละข้อให้ตอบได้เพียง 1 คำตอบ ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ลบให้สะอาด หรือขีดเครื่องหมาย ≠ ให้ชัดเจน

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานโดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่ง
ประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 นักเรียนชอบภาพประกอบในเนื้อหา			
1.2 นักเรียนสนใจคำที่ให้อ่านและเขียน			
1.3 นักเรียนเข้าใจการเรียงลำดับคำเป็นประโยค			
1.4 นักเรียนได้อ่านออกเสียงจากแบบฝึก			
1.5 นักเรียนเข้าใจความหมายของคำในแบบฝึก			
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
2.1 นักเรียนชอบเพลงที่ได้ร้อง			
2.2 นักเรียนร่วมมือกับเพื่อนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน			
2.3 นักเรียนได้โยงภาพคู่กับคำศัพท์			
2.4 นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยแบบฝึก			
2.5 นักเรียนที่ได้เรียนด้วยแบบฝึก			
3. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
3.1 นักเรียนชอบทำหนังสือเล่มเล็ก ไม่เบื่อหน่าย			
3.2 นักเรียนชอบรูปภาพ ช่วยให้เรียนอย่างสนุก			
3.3 นักเรียนชอบขนาดของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย			
4. ด้านวัดผลและประเมินผล			
4.1 นักเรียนพอใจที่ได้ทำแบบฝึกและแบบทดสอบหลังเรียน			
4.2 นักเรียนชอบแบบฝึกทำให้อ่านและเขียนได้ถูกต้อง			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตารางที่ ง.1

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหา			
1. นักเรียนชอบภาพประกอบในเนื้อหา	2.53	0.51	มาก
2. นักเรียนสนใจคำที่ให้อ่านและเขียน	2.47	0.51	ปานกลาง
3. นักเรียนเข้าใจการเรียงลำดับคำเป็นประโยค	2.68	0.48	มาก
4. นักเรียนได้อ่านออกเสียงจากแบบฝึก	2.47	0.51	ปานกลาง
5. นักเรียนเข้าใจความหมายของคำในแบบฝึก	2.68	0.48	มาก
เฉลี่ย	2.56	0.49	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
6. ครูเล่าเรื่องโต้กลับใจให้นักเรียนฟัง	2.53	0.51	มาก
7. นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องโต้กลับใจตามลำดับเหตุการณ์จนจบเรื่อง	2.74	0.45	มาก
8. นักเรียนได้โยงภาพคู่กับคำศัพท์	2.74	0.45	มาก
9. นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองจากแบบฝึก	2.63	0.60	มาก
10. นักเรียนได้ทำใบงานจากแบบฝึก	2.32	0.48	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.59	0.49	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
11. นักเรียนชอบการทำหนังสือเล่มเล็ก ไม่เบื่อหน่าย	2.53	0.51	มาก
12. นักเรียนชอบรูปภาพ ช่วยให้เรียนอย่างสนุก	2.58	0.51	มาก
13. นักเรียนชอบขนาดของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย	2.32	0.48	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.47	0.50	ปานกลาง

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
	ด้านวัดผลและประเมินผล		
14. นักเรียนสนุกสนานได้ทำแบบฝึกและแบบทดสอบหลังเรียนทันที	2.63	0.50	มาก
15. นักเรียนชอบการฝึกการอ่านและเขียนที่รู้คะแนนตนเอง	2.53	0.51	มาก
เฉลี่ย	2.58	0.50	มาก
รวม	2.56	0.49	มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT SAKON NAKHON UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๔๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณชัชวาล อาราชภู่

ด้วย นางพรณี กาลังษ์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๓-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๔๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณธีรณา ชัยธงรัตน์

ด้วย นางพรรณิ กาลังษ์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๕๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน คุณอรอุมา สุวรรณหงส์

ด้วย นางพรณี กาลังษ์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๔๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ฉลาด เสริมปัญญา

ด้วย นางพรรณณี กาลังษ์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๓๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกหัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๔๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณทัศนีย์ แสงเจริญ

ด้วย นางพรณี กาลังษ์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกยกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๔๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม

ด้วย นางพรณี กาสังข์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๓๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ
การวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โทศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๘๔๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม

ด้วย นางพรณี กาสังข์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน คำพื้นฐานโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษาร่วมกับแบบฝึกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เพื่อนำข้อมูลไปทำ
การวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๓-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางพรรณณี กาสังข์
วัน เดือน ปี เกิด	02 กรกฎาคม 2515
ที่อยู่ปัจจุบัน	9 หมู่ที่ 15 บ้านภูดิน ตำบลโคกก่อ อำเภอมือง จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม ตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น 40190
ตำแหน่ง	ครู โรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏเลย
พ.ศ. 2560	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY